

Lời thương gửi Huế

Hoàng Thị Bích Hà & Bùi Hoàng Linh

*Lời thương
gửi Huế*
Thơ

NHÀ XUẤT BẢN THUẬN HÓA

HUẾ - 2020

PHẦN 1

Thơ HOÀNG THỊ BÍCH HÀ

Bài 1:

LỜI THƯƠNG GỬI HUẾ

Ai di trú qua một miền đất khác
Đề Huế buồn man mác một trời thương
Mỗi nắng mưa xứ Huế cũng đoạn trường
Mùa lụt bão Huế trần ai nổi khổ

Mùa đông Huế lạnh về chiều mưa đổ
Buốt làn da khi mỗi đợt gió lùa
Rứa mà rời thương nhớ vẫn chưa bura
Nổi da diết thấm đẫm mùa mưa rét

Ta thử chọn một nơi nào khác Huế
Ở xứ người, đủ tráng lệ văn minh
Nhưng nơi đâu non nước có hữu tình?
Như xứ Huế của mình thương đến rứa!

Rất có thể Huế không bằng nơi khác
Sự phồn hoa đô hội của thị thành
Nhưng có điều đâu đi cả năm châu
Có những thứ không tìm đâu như Huế!

Vẫn biết Huế chỉ là vùng đất mới
Bảy trăm năm... so với "bốn nghìn năm"
Cả tinh hoa tứ xứ hội tụ về
Làm nên Huế của kinh kỳ một thuở

Những món Huế nếu làm từ xứ khác
Thiếu căn cơ mùi vị nước sông Hương
Là món Huế sẽ không còn nguyên vẹn
Hương vị ẩm thực có thể cảm qua tim

Ăn món Huế với một tinh thần Huế
Không đâu bằng xứ sở của "mười thương"!
Dẫu sa chân lạc bước đến mười phương
Chắc hẳn bạn cả đời không quên Huế

Mỗi bước đi cũng ngậm ngùi quyến luyến
Thuở sách đèn, cánh phượng với mùa thi
Bóng dáng ai áo trắng buổi tan trường
Sẽ vương vấn nặng lòng khi cất bước

Nhất là khi xuân đã về, tết đến
Nỗi quặn lòng thương nhớ Huế nhân lên
Biết chia xa do binh biến đổi đời
Hay phận gái theo chồng mới phải đành xa Huế

Rất có thể vì muôn ngàn lý lẽ
Huế không bằng nơi khác của giàu sang
Nhưng ai đi xa mà không khỏi mênh mang
Nỗi đau đáu xót xang về cố quận.

Novena, Singapore 5/01/2020

Bài 2:

GỎI TẶNG NGƯỜI XA HUẾ

Vua đã chọn nơi này làm kinh đô một thuở
Sao người đành bỏ Huế lại mà đi?
Dẫu thời gian đã thặng trầm hưng phế
Tử Cấm Thành trầm mặc vẫn uy nghi
Những biển thiên dâu bể có hề gì

Kinh thành Huế trong lòng người vẫn vững
Chiếc bình phong- núi Ngự Bình sừng sững
Hương Giang là dải lụa dịu dàng buông
Rúa mà người đành đoạn bỏ đi luôn

Câu thương nhớ gửi buồn về cố quận
Nợ tang bồng hết tuổi xuân chưa trả
Giờ tóc sương vẫn dần bước xa xôi
Gót phong trần có khi nào chợt mới?

Hãy trở về mùa sen nở Tịnh Tâm
Chiều Kim Long nghe chuông chùa vọng lại
Ngắm hoàng hôn từ phía phá Tam Giang
Đường Ngô Quyền màu hoa điệp rực vàng

Thuở tan trường vờn bay tà áo trắng
Trời mùa hạ vịnh Lăng Cô đẹp lắm!
Bạch Mã là đây! “Đà Lạt” chẳng đâu xa
Làn mây trôi hoa gạo nở tận ngàn

Sắc thắm đỏ núm chân người lãng tử
Chè long nhãn ngọt ngào sen hồ Tịnh
Âm thực cung đình...
đừng lỡ bước khách tao nhân!

Em sẽ chờ như chim én đợi mùa xuân
Mắt xa xăm dịu dàng bên ô cửa
Đường vạn nẻo nhưng trở về chỉ một
Còn kiếp nào em đợi nữa cố nhân ơi!

Sài Gòn, 20/5/2020

Bài 3:

GỬ HUẾ CHO ANH

Em yêu Huế rất nhiều anh có biết
Yêu dòng Hương, yêu đỉnh Ngự xanh rờn
Yêu Hoàng Thành trầm mặc bóng thời gian
Và tất cả rong rêu miền phủ đệ

Nên vì thế viết chỉ toàn với Huế
Cầm bút lên là cứ Huế mà thôi
Đất nước ta có lắm cảnh hữu tình
Sao lại viết tình thơ toàn là Huế?

Hồn thơ em- Huế hun đúc bồi đắp
Viết đôi dòng trả nợ Huế đó thôi
Tận ngày xưa có câu hát bên nôi
Cũng có lúc gọi về quê xa xứ

Nơi gốc gác tận đàng ngoài lạng đó
Tỏ tiên ngày nào đã theo chúa, ...phò vua
Tất cả giờ gửi lại ở miền xưa
Để nhớ Huế với thật nhiều da diết

Dệt tình thơ cũng đôi vắn tha thiết
Với ân tình cho Huế cả cho anh
Thời gian trôi, tuổi trẻ cũng qua nhanh
Gửi Huế lại cho anh- em làm người xa Huế

Vẫn trầm tư và dịu dàng như thế!
Huế vẫn buồn không biết tại vì răng?
Hành phương Nam- tiếng “đạ thưa” làm vốn
Đi cùng trời cuối đất để quên anh!

Sài Gòn, ngày 21/9/2020

Bài 4:

SÁNG NI NGHE BÃO VỀ NGOÀI NÓ!

Sáng ni nghe bão về ngoài nó
Quặn thắt lòng thương quá Huế yêu ơi!
Sống xa nhà nỗi nhớ cứ chơi vơi
Chừ nghe bão se sắt lòng với Huế

Bão số Năm gió mưa chi vùn vũ?
Quét quê nhà... toi tả mảnh hồn tôi
Đôi căn nhà cột yếu- mái tôn bay
Cây cối gãy, te tua đầy ngõ xóm

Dịch cô vít lao đao còng lưng tránh
Mưu sinh nhọc nhằn còn đó...những lo toan
Mưa bão về càng thêm nỗi gian truân
Đừng rít nữa! Trời ơi xin bớt chướng!

Thương trả lại vẻ yên bình cho Huế
Trả dịu dàng trong vắt của dòng Hương
Làn mây tím ghé Trường Tiền vương nắng!
Những hàng cây xanh lại thủa ban đầu.

Sài Gòn, ngày 18/9/2020

Bài 5:

CHÚT HƯƠNG XƯA

Anh nhớ về thăm Huế mình một bữa
Mạ Huế vẫn chờ những đứa con xa
Chút hương xưa chắc vẫn còn lưu giấu
Những ngọt ngào nhẹ nhẹ ở trong tim

Tháng ba về dịu dàng hoa xoan tím
Trên ngõ nhà em... còn nhớ không anh?
Dòng đời trôi và biến thiên dâu bể
Lạc nhau rồi em lặng lẽ sang sông

Em biết anh còn nặng gánh phong trần
Gót lữ thứ phiêu bồng đời mưa gió
Một chút tình đầu đời chưa kịp ngỏ
Thì trách chi năm tháng ấy đại khờ

Mấy mươi năm đã xa rồi anh hi
Mối duyên đầu thành kỷ niệm khó quên
Trăm năm sau gửi trọn miền ký ức
Xin nhớ về câu chuyện của ngày xưa!

*Novena, Singapore
ngày 15/3/2020*

Bài 6:

MƯA HUẾ

Ôi cảm động những con người xa Huế
Cứ trở mình là thương Huế rứa thê!
Chốn mưa sinh dẫu lạc bước rời quê
Mà tâm thức vẫn trao về cho Huế

Buổi sáng ni cơn mưa về bất chợt
Mát dịu phố phường xứ Huế đọt đầu thu
Dẫu có buồn như trầm tích xa xưa
Khung trời Huế mát lành cơn gió nhẹ

Người xa quê tấm lòng thương vẫn dõi
Theo những vui buồn mưa nắng Huế tôi yêu
Gót lãng du nơi ấy có phiêu bồng
Thương dáng Huế vẫn trong lòng tha thiết

Cánh chim di khắp trời nhưng vẫn biết
Huế trở mình thức ngủ ra sao
Trong hồn thơ vẫn trĩu nặng xiết bao
Những thao thức trọn dành riêng cho Huế.

Ngày 29/8/2019

Bài 7:

NHỎ VẮN RÚA!

Nhỏ vẫn rúa tóc thả dài áo tím
Cho hồn anh bịn rịn buổi ra về
Dẫu giờ đây đã lạc bước xa quê
Anh khắc cốt một bóng hình trong dạ!

Dáng dấp em một thời là của mạ
Cũng nhu mì, vén khéo chuyện gia nương
Rất đảm đang nhà cửa đến ruộng vườn
Đề anh nhớ mạ và em đến rúa!

Anh tha thiết với tình quê xưa bởi
Nhớ mạ chiều thấp thoáng ngõ hàng cau
Chân thoăn thoắt việc trong âm ngoài êm
Như em đó dáng hình xưa của mạ.

Bài 8:

EM KHÔNG LÀ TÔN NỮ

Em không là Tôn Nữ
Vẫn má thắm môi hường
Dòng nước mát sông Hương
Thắm ngọt vào giọng nói

“Răng, ri, tê, mô, rúa...”
Thưa dạ ngọt như đường
Rồi những buổi tan trường
Áo dài vương chút nắng

Hoa bằng lăng nở tím
Như nét mực bài thơ
Khách lãng tử ngẩn ngơ
Dáng trang đài e lệ

Nụ cười duyên chúm chím
Nghiêng nghiêng nón làm duyên
Học hành vẫn ưu tiên
Đề hạnh thông mọi lẽ

Từ công dung ngôn hạnh
Đến thi phú cầm kỳ
Tháo vát việc trong ngoài
Dẫu công thành... không toại

Đã làm thân nhi nữ
Không trướng rũ màn che
Cũng khuê các con nhà
Mà trau dồi phẩm tuệ.

Bài 9:

HỒN HUẾ

Em không biết tự khi nào hồn Huế
Chảy vào tim có lẽ thưở tượng hình
Tiếng "Dạ, thưa" và văn hóa gia đình
Là nền tảng đúc nên tâm hồn Huế

Nền nã, thanh tao, môi trầm mắt quế
Nét nhu mì không dễ một ngày hai
Nước sông Hương là chất liệu khó phai
Trong dòng chảy dệt nên hình hài Huế

Âm sắc Huế- Điệu Nam Bình thương rứa!
Rất ngọt ngào xao động khách tao nhân
Dáng trang đài từ thưở tuổi thanh xuân
Bước vào thu vẫn đậm đà quý phái

Nhịp cầu cong Trường Tiền vương dấu ái
Những mùa thi hoa phượng đỏ lối về
Sang Gia Hội hồn gửi lại bên tê
Trăng Vỹ Dạ, nắng hàng cau xao xuyên

Thở tan trường bước bên ai quyến luyến
Nét tần phi vương mãi sợi tóc thề
Huế hay không sao người vẫn cứ mê
Bởi giọng Huế ngọt ngào thương đến lạ

Em ngoan hiền khéo tay y hết mạ
Đan lát thêu thùa... cho đến cả thi ca
Tâm hồn em là cả một bài ca
Cho anh viết một đời chưa hết nhạc.

*Outram park, Singapore ngày
09/02/2020*

Bài 10:

NÓI VỚI MÌNH NHỮNG NGÀY THÁNG XA XƯA

Hãy chuẩn bị trước tinh thần em nhé!
Bước vào hôn nhân xây hạnh phúc gia đình
Là... vô tư hồn nhiên mình gửi lại
Phía sau cuộc đời với chùm tuổi thơ ngây

Những khát khao mộng tưởng chuyện trời mây
Thuở con gái trong vòng tay tía mẹ
Em gói lại trong hành trang kỷ niệm
Ký ức yên lành viên mãn của ngày xưa

Rồi sẽ có những hờn dỗi nắng mưa
Hãy đón nhận ngọt ngào... và đắng chát
Cuộc sống mới, dầu thanh bản hay của tiền bát ngát
Hạnh phúc đong đầy khi ta biết dựng xây

Cả hai tay, bờ vai nhỏ thon gầy
Kê vai gánh việc nhà chồng thom thảo
Gia đình mình con cái là vật bảo
Mẹ một đời bươn chải chỉ vì con!

Thành phố Huế, ngày 11/10/2019

Bài 11:

HƯƠNG VỊ QUÊ NHÀ

Anh đang ở nơi nào xa Huế lắm!
Có nhớ nhiều hương vị xứ thần kinh
Những món ăn rất Huế chuẩn miền Trung
Nét ẩm thực cung đình... về dân dã

Sen Tịnh Tâm khoe sắc về mùa hạ
Có hai màu hồng, trắng ngát hương thơm
Món chè sen long nhãn ngọt thơm hơn
Khi kết hợp cả hai loài cây trái

Nay chả phượng, nem công vì thay thế
Cần bảo tồn hoang dã... động vật què
Món bò câu tiềm yến cũng rất mê
Thêm cái món com sen bèo anh nhé!

Rồi tré, nem xin mời anh hãy ghé
Đào Duy Từ - phố Huế, cửa Đông Ba
Đón anh về, em có bữa com nhà
Món kho xấp cá dìa, hanh... anh hi

Món cá kình nấu canh thơm anh dùng thử
Mai chợ về, em nấu diếc với cà thơm
Diếc còn tươi cũng hợp canh mã đề
Cá bóng thê kho khô cay nồng ớt

Thịt ba chỉ ướp rồi kho với ruốc
Cá tự nhiên sông: cần, mại anh nờ
Đem kho khô con cá cứng bong bong
Rau muống luộc chấm cùng tôm kho đánh

Cũng có thể canh rau dền nấu rạm
Rau muống, lang xóc tỏi đón anh thời
Giờ làm thêm vài món trộn nghe anh
Là trái vả, mít non đều ngon miệng

Thịt phay chấm tôm chua thêm ít giá
Con nước mùa hè chấm ruốc kẹp rau thơm
Còn mắm rò hay là mắm cá cơm
Cà, muối sả anh có còn nhớ đến

Lươn um chuối hay là lươn xào miến
Món cá tràu hấp dẫn nếu um măng
Canh mít non, lá lốt với tôm càng
Tôm nấu với rau lang, mừng toi nấu rạm.

...

Em gọi lại chút gió nồm man mác
Hương vị quê nhà nhắc anh hãy hồi hương!

Novena, Singapore ngày 16/3/2020

Bài 12:

HUẾ NHỚ NGƯỜI XA

Huế nhớ ai mà mưa dầm suốt suốt
Tháng ngày đông không tạnh nổi nguồn cơn
Có nhớ chẳng một người em gái nhỏ
Bước bên nhau buổi ấy tan trường

Nhớ Trường Tiền và góc phố bình yên
Nhớ một chiều Bao Vinh về Vĩ Dạ
Bến Đập Đá anh chờ em trước ngõ
Để đón đưa em dạo phố cuối tuần

Kỷ niệm ngày nào vẫn như mới đâu đây
Giờ chông chênh nghiêng hẳn về bên ấy
Trời bên đây nắng hay mưa cũng vậy
Chưa bao giờ tắt nỗi nhớ về anh

Góc Huế buồn vì thiếu vắng một người
Ai đếm bước cô liêu trên lối về nẻo vắng
Đường Lê Lợi dáng áo dài tha thướt
Cổng trường xưa vẫn đó... tím bằng lăng?

Cảnh phượng hồng thuở ấy- nhớ không anh?
Ráng chiều phai- áo em về Thành Nội
Ai thăm tiếc thuở yêu đầu vụng dại
Se sắt lòng một nỗi nhớ chên chao!

Bài 13:

DỊU DÀNG MÀU TÍM HUẾ

Dầu thời gian phủ lên ngàn dâu bẻ
Có một màu mãi mãi vẫn không phai
Dáng trang đài pha lẫn nét liêu trai
Dịu dàng lắm vẻ đẹp màu tím Huế

Bóng thời gian trải thăng trầm hưng phé
Trăng Hoàng Thành vẫn chênh chéch bên song
Đi vào thơ cùng hình bóng giai nhân
Làm khắc khoải xao lòng người xa Huế

Chiều mưa ấy, người già từ xứ Huế
Có một người lặng lẽ phía sân ga
Mắt lệ trào thương một kẻ đi xa
Lòng se sắt một mối tình chưa ngộ

Tạm biệt Huế, kiếp phong trần dần bước
Nơi quê người làm lữ khách tha phương
Hành trang là kỷ niệm ở cố hương
Cho voi bót đoạn trường nơi viễn xứ

Mấy mươi thu rồi, hỏi một người xa Huế?
Kỷ niệm êm đềm xin gửi giấc chiêm bao
Ngày xưa ơi biết bao điều chưa nói
Gửi một người- tím Huế của lòng anh!

Bài 14:

GỬ NGƯỜI VIỄN XỨ

(Viết tặng anh Ben Oh)

Gởi một người xa Huế đã lâu năm
Vẫn đoái thương rất nhiều về quê cũ!
Gót chân ấy dấu miệt mài lữ thứ
Thỏa tang bồng theo chí hướng muôn phương

Nhưng tác lòng vẫn dằng dặc quê hương
Thương nhớ Huế chưa bao giờ vơi cạn
Xa Huế rồi lấy vắn thơ bầu bạn
Bao nỗi lòng man mác nhớ quê hương

Khắc trong tim những kỷ niệm êm đềm
Thời thơ ấu: lời ru, vòng tay mẹ...
Thời trai trẻ của những ngày hoa mộng
Bên sân trường bóng dáng áo thư sinh

Nhớ đồng môn e ấp mái tóc thề
Vương nổi nhớ mỗi ngày qua Gia Hội
Đường Chi Lăng nhắc con về với nội
Ngôi nhà xưa thấp thoáng bóng mẹ hiền

Bên hiên nhà - cha cặp kính ưu tư
Vẫn mong ngóng anh trở về thăm Huế
Đường Chi Lăng bên dòng Hương mềm mại
Bên tê cầu Gia Hội sớm chiều qua

Tiếng còi tàu khi tiễn biệt... sân ga
Hành trang Huế trong tim người xa xứ
Xin lưu giữ cả khung trời kỷ niệm
Những êm đềm ôi Huế của thân thương!

Mãi vẫn vương trong giấc ngủ đêm về
Mơ đầy Huế chiêm bao nào cũng Huế!

Novena, Singapore ngày 12/3/2020

Bài 15:

RẰNG MÀ NHỚ HUẾ?

Đang ở Huế tại rặng mà nhớ Huế?
Hay tay người không ôm nỗi Huế thương
Lên dốc Nam Giao lại nhớ tiếc Trường Tiền
Vô Thành Nội băng khuâng niềm Đập Đá

Cau Vĩ Dạ lại thương trầu Nam Phở
Rượu Ngự Bình cần nem tré Đông Ba...
Ai ra đi không khỏi xót xa
Câu Mái Đầy, điệu Nam Bình thao thiết.

Cứ đi rồi, riết cũng sẽ quen thôi
Lòng cũng đã từng dặn lòng như thế
Rửa mà khi viết đôi dòng cho Huế
Cũng se sắt lòng thương mỗi Huế mà thôi!

Huế thả trong tôi rất lớn một tâm bùa
Dù ở Huế hay đã rời xa Huế
Anh lòng vả, lòng sung tôi cũng thế
Cũng như anh... không quên nỗi Huế mô!

Sài Gòn ngày 18/5/2020

Bài 16:

VỀ THĂM HUẾ!

Gót có mỗi đường xa nơi xứ lạ
Anh hãy về với Huế với em nghe!
Những lăng tẩm đền đài, cung điện
Của vương triều vua chúa hãy còn đây!

Dòng Hương Giang vẫn dịu dàng xanh biếc
Núi Ngự Bình như ai đó chờ ai
Về nghe anh! Âm tình câu "thưa dạ!"
Điệu Nam Bình xứ Huế... của "Mười thương"

Em sẽ đợi ở phi trường anh nhé!
Đón chờ anh trong ấm áp yêu thương
Mình sẽ về nơi xóm ấy bình yên
Thăm Vĩ Dạ hàng cau... nhớ thơ Hàn Mạc Tử

Với com hến, chén chè Cồn thơm thảo
Tô bún bò hương sả... dịu nồng cay
Bến Đập Đá ngồi bên nhau giỡn nước
Chờ trăng lên và cùng họa vần thơ

Đôi Thiên An đón bình minh anh nhé!
Vọng Cảnh chiều về mình ngắm ánh hoàng hôn
Biển Thuận An mùa này đẹp lắm!
Sóng dập diu bên bãi cát mơn man

Anh hãy về với gió biển thênh thang
Cá tôm, cua mực... một vùng đặc sản
Lên Bạch Mã không khác gì Đà Lạt
Mát lạnh về đêm, hoa ngát cả một vùng

Nhiều lắm những động thực vật quý hiếm
Được bảo tồn và lưu giữ nơi đây
Biển Lăng Cô không nơi nào sánh được
Đẹp mê hồn như tranh vẽ anh ơi!

Ai đến một lần là nhớ mãi không quên
Lưu luyến chia tay sẽ hẹn ngày tái ngộ
Và nhiều nữa... giấy mực không kể hết
Anh hãy về!... Xứ Huế đón mừng anh!

Huế, ngày 9/7/2018

Bài 17:

TẠM BIỆT HUẾ THƯƠNG!

Sắp xa Huế, cảm thấy lòng yêu Huế
Hơn rất nhiều khi ôm Huế trong tay
Ai nơi xa, người hỡi anh có hay!
Lòng bịn rịn cả khung trời kỷ niệm

Nhớ Hồ Quyền với tiếng chim chiến chiến
Trên cành cây mỗi sáng hót líu lo
Phù sa về cho dải đất ấm no
Bên dòng Hương Nguyệt Biều mùa bưởi tới

Tất cả rồi sẽ xa tầm tay với
Cả người thương và cả cánh diều bay
Lũy tre làng với biển bắp hoa lay
Ngát hương bưởi một vùng chiều Lương Quán

Trời Long Thọ sẽ đi vào xa vắng
Trong ký ức ngày ấy tuổi đôi mươi
Tay trong tay anh tỏa rạng nụ cười
Em sẽ nhớ! Làm hành trang xa Huế!

Bài 18:

TẮC LÒNG GỬI LẠI

Em rời Huế mà tắc lòng gửi lại
Man mác buồn khi cất bước ra đi
Gửi lại người màu phượng đỏ mùa thi
Bông khế tím của một thời mơ mộng

Cội bằng lăng, bóng ai chờ trước ngõ
Lối chè tàu thấp thoáng dáng người xưa
Ngày xa anh là một buổi chiều mưa
Để em nhớ nụ hôn chiều già biệt

Gửi lại anh những đêm rằm tha thiết
Ta bên nhau bên lối nhỏ hàng cau
Tiếng ve ran hòa điệu khúc tự tình
Chiều tan lớp hay bình minh ngày mới

Gửi lại anh chiều Thiên An, Vọng Cảnh
Hồ Thủy Tiên đẹp tựa một bức tranh
Đôi tình nhân ngồi dệt giấc mộng lành
Giờ xa thăm lác bước về hai lối

Em lưu giữ những hẹn hò bồi rồi
Mình vụng về luống cuống thờ bên nhau
Dẫu bây giờ hay mãi đến ngày sau
Em nhớ Huế, nhớ anh điều rất thật!

*Outrampark, Singapore ngày 27/
01/ 2020*

Bài 19:

XA RỒI!

Chân bước xa rồi, Hué thân yêu!
Mà sao lòng lại nhớ rất nhiều
Những tưởng đi rồi thôi khỏi nhớ
Ai ngờ không trốn được... mênh mang

Em gửi lại anh chút nắng vàng
Của chiều bãi biển trước hoàng hôn
Gửi lại cánh diều rơi trên cát
Ở bên sông chiều dưới rặng tre

Lắng nghe giùm em tiếng chuông chùa
Ngân dài đồng vọng nước sông Hương
Thương về cung cấm thành rêu phủ
Bảng lảng sương mù mỗi sớm mai

Bờ vai ngày ấy đã xa rồi
Gió đùa trang vở trắng tinh khôi?
Hai hàng mi ướt chiều đưa tiễn
Một ngày hạ cuối, phút chia tay!

Sài Gòn chiều mưa

Bài 20:

HUẾ VÀO THU

Giàn thiên lý trên Nguyệt Biều năm ấy
Dây trầu thương – xanh mướt thuở Kim Long
Gót phong trần ai dấn bước xa xôi
Nhớ câu hát bên nôi thời thơ ấu

Huế vào thu có điều chi cất giấu?
Mà cứ buồn như hoa tím sầu đông
Hoàng Thành ôm ấp một nỗi nhớ trong lòng
Cả hưng phế của vương triều một thuở

Hạ vừa đi mang theo thời sách vở
Mấy mươi niên màu phượng vĩ chưa phai
Gọi hè về trang lưu bút tên ai
Vần thơ tím của những ngày hoa mộng

Dòng sông Hương có điều chi ngấm ngội
Về dòng dề không dứt nổi dòng trôi?
Nhịp cầu cong mỗi ngày soi bóng nước
Chờ vãn thơ ngày ấy đến mai sau

Chờ ai không? Chiều u uân hàng cau
Màu nắng mới cuối hạ rồi mô nữa!
Thuyền ai về ghé ban trưa Vỹ Dạ
Phía bên Cồn... như có bóng ai sang?

Sài Gòn ngày 14/8/2020

Bài 21:

CHIỀU THU ẤY

Em vẫn nhớ một chiều thu nắng đẹp
Vàng mật ong trong nỗi nhớ xa quê
Qua Trường Tiền xuôi Vỹ Dạ cùng về
Chừ nỗi nhớ sang bên tê Đập Đá

Chiều thu ấy áo lụa ngà màu nắng
Bâng khuâng chiều nghe anh nói: khi không
Cứ vân vê tà áo mãi ngập ngừng
Anh cứ hỏi, em bồi hồi rung lệ

Nếu một ngày người đi không về lại
Anh có buồn khắc khoải nhớ em không?
Em rời quê buổi phượng hồng cuối hạ
Là ngày về, ly viễn... biết khi mô

Nếu ngày xưa đừng hẹn... ở Cố Đô
Thì ngàn sau có mô sầu ly biệt
Xa thiệt rồi, một lần đi là hết
Chiều thu buồn ngòi đếm những tàn phai.

Ngày 1/10/2019

Bài 22:

NHỚ HUẾ!

Sống ở Huế cũng thấy lòng nhớ Huế
Huống chi người xa vạn dặm sơn khê
Gót lãng du chưa có dịp trở về
Chốn phong trần ...vẫn mưu sinh mãi miết

Huế vì sao cứ để lại nhiều tha thiết?
Ai ở, ai đi ...cũng thương lạ rứa tề
Có chi mô nà... Huế cũng rứa mà thôi!
Những phố phường, vườn cây... nơi mô mà chẳng có?

Hay tại vì Hoàng Cung mấy trăm năm trăm mặc
Dáng vẻ ôm nhiều mưa nắng của thời gian
Lớp rêu phong cát giấu những thăng trầm
Để lưu giữ chốn kinh kỳ một thuở

Huế- Một trời thương cho kẻ đi, người ở
Nắng hạ về gay gắt những chói chang
Mưa dầm dề... mùa đông lạnh căm căm
Và bão lụt năm đôi lần... ghé đến

Rửa mà rồi, cứ thương và cứ mến
Đến rồi đi, đau đáu những giọt buồn
Có nơi nào như Huế rửa không anh?
Hay tại em nhiễm lá bùa của Huế?

Sài Gòn, ngày 12/8/2020

Bài 23:

MƯA SÀI GÒN... NHỚ HUẾ!

Mưa Sài Gòn mà nhớ về mưa Huế
Vẫn nổi niềm chắt chứa những riêng mang
Tiếng mưa xa mà cứ ngỡ tàng cây
Đường Lê Lợi bên cổng trường Quốc Học

Bao nhiêu năm xa rồi... thời tuổi học
Tóc sương rồi, vẫn nhớ Huế là răng?
Nhớ dáng ai áo trắng buổi tan trường
Ghi dấu ấn ngọt ngào mùa phượng vĩ

Nhớ mùa thi, nhớ một người tri kỷ
Tôi và anh chừ lạc bước nhau rồi
Gót lữ hành mỗi lúc một vơi xa
Mà lạ rứa? Sao cứ hoài nhớ Huế

Mưa Sài Gòn cho ai càng nhớ Huế
Rồi nhắc lòng... khăn gói hãy về đi!
Ngày xưa ơi! Chiều mưa nào xứ Huế
Thắm hồn tôi! Năm tháng chẳng hề phai.

Sài Gòn ngày 12/8/2020

Bài 24:

CÀ PHÊ NƠI QUÁN VẮNG

Anh một mình cà phê nơi quán vắng
Dẫu có đường vẫn vị đắng tràn môi
Nỗi nhớ nào bủa vây ở nơi đây
Mong chờ chi một dáng người... không thể đến?

Lãng tử à! Cả một trời thương mến
Của ngày xưa chưa quên nỗi sao anh?
Em bây giờ đâu chỉ những ngọt lành
Đời đắng chát cũng phai tàn năm tháng

Anh hãy nhìn giọt cà phê sóng sánh
Rơi tít tách để cảm nhận vui buồn
Gót phong trần tung tẩy ở muôn phương
Vẫn khắc khoải một bóng hường dĩ vãng

Anh đơn lẻ một mình nơi quán vắng
Để nơi đây em cũng xót xa lòng
Lạc nhau rồi em lặng lẽ sang ngang
Anh thêm đường để phai tàn vị đắng.

Sài Gòn ngày 12/8/2020

Bài 25:

LƯƠNG QUÁN, NGUYỆT BIÊU THƯƠNG!

Lương Quán, hiền hòa hương hoa bưởi
Rặng tre ngà che mát rượi tuổi thơ
Dải cát vàng và một khúc sông Hương
Ôm ấp trọn dáng cong làng Lương Quán

Anh có về hãy dừng chân ghé lại
Chè bắp biển ngọt mát dịu mời anh!
Dòng sông xanh mùi hương Thạch xương bò
Nhỏ mái tóc ngát thanh trà, hương bưởi

Nụ cười ấy của một thời sách vở
Làm sao quên nhưng mơ ước chưa thành
Tiếng gọi đời và giấc mộng công danh
Không thể níu gót chân người lữ thứ

Người lớn lên nơi làng quê yêu dấu
Khi trưởng thành là võ cánh bay xa
Mang bên mình bao âm hưởng khúc ca
Tuổi thơ mộng với khung trời kỷ niệm

Con của làng ra đi là viên miến
Từ chiếc nô và tiếng võng à ơi!
Như chim trời tung cánh cả muôn phương
Khách má hường về làm dâu xứ mạ

Bến ao nhà trong đục ta đã hiểu
Nhưng chuyện đời là duyên nợ ba sinh
Thì tình yêu mới chớm cũng ngọt ngào
Đành lưu giữ, chân thành trong kỷ niệm!

Ngày 17/6/2019

Bài 26:

MÂY VÀ GIÓ ⁽¹⁾

Mây và gió - một đôi trời đã định
Nên một chiều mây quên chút hư vinh
Không lang thang biên biệt tận phương nào
Chỉ quanh quẩn lao xao hồn của gió

Mây và gió như tình nhân hò hẹn
Gió bên mây trọn vẹn một tình thân
Mặc sóng biển rì rào câu hẹn ước
Cát có mềm mà hỏi tại vì răng?

Người đến dạo vì chiều nay biển vắng
Bởi biết rằng nghe lời nhủ của người xưa
"Người dạo biển" nhớ vãn thơ Nguyễn Bính
Gió thì thầm chừng quyến luyến làn mây

Xin chậm chậm ráng chiều buông mặt biển
Để hoàng hôn theo kịp bước chân về
Mây và gió vẫn tình nhân hò hẹn
Biển và trời xin chớ có hờn ghen!

Huế ngày 02/5/2018

Bài 27:

MÂY VÀ GIÓ ⁽²⁾

Chiều ni gió rủ mây về phía biển
Mây lang thang khắp chốn những miền xa
Nghe lời gió mây trở lại quê nhà
Đến Lăng Cô để cùng nghe gió hát

Mây và gió nhờn như đùa trên cát
Ngọn phi lao phía biển cũng rì rào
Đôi mắt nào dim ố đảo chao nghiêng
Bóng trời xanh miễn viên riêng một cõi

Hồn mây bay đã như đôi cánh mới
Ghé bờ vai bên tóc ướt môi mềm
Hạt cát vàng ven biển cũng hôn ghen
Khi sóng vỗ mơn man lên bờ bãi

Chiều đã xuống, hoàng hôn dường e ngại
Trước sóng tràn chưa dứt tiếng lao xao
Mây và gió sao điềm nhiên đến vậy
Không biết chiều ngậy ngát ánh tà dương!

Huế ngày 1/6/2019

Bài 28:

EM ĐÃ RỜI XA HUẾ

Em đã rời xa Huế với niềm riêng
Để trốn chạy một khung trời kỷ niệm
Nhưng nỗi niềm đâu phải từ ngoại cảnh
Tự trong lòng, trong cõi nhớ... mênh mang

Một nỗi buồn từ con sáo sang sông
Để cơn mưa cũng khiến lòng nức nở
Bao kỷ niệm của đôi mình một thuở
Vẫn đọng đây, vẫn thương nhớ chơi vơi?

Một khối sầu day dứt mãi người ơi
Lời ai hát?... hay vọng từ ký ức
Xa Huế rồi mà sao trong tiềm thức
Vẫn là anh, là Huế mãi không thôi!

Cho dù anh nay khoảng cách... xa xôi
Bàn tay ấm, môi mềm... thôi hờn dỗi
Ngày đưa tiễn nụ hôn trao rất vội
Mà hương yêu còn đậm nét tinh khôi

Có lẽ rồi... em lại về với Huế!
Để người về... ngày lại ấm hương quê
Thương lũ khách kiếp phong trần đâu bề
Mỏi gót hài về lại bến lòng thương!

Bài 29:

HOA BƯỞI CỦA NGÀY XƯA

Anh nhớ không? Mùi hương mùa hoa bưởi
Trong vườn nhà hoa trắng nở xinh xinh
Ngắm cảnh hoa anh có nhớ một người
Tà áo trắng nụ cười tươi duyên dáng

Em rất nhớ tháng ngày xưa- dĩ vãng
Trắng xóa vườn cây ngào ngạt hương thơm
Cất vài cành vào phòng khách em đơm
Thoang thoảng nhẹ nhàng, ngày xưa ơi nhớ lắm!

Miền ký ức vẫn trắng trong màu nắng
Nét dịu hiền nàng dâu thảo tương lai
Nhưng biến thiên vật đổi lại sao đời
Nên ngỡ cũ có một người không tới

Hoa bưởi thương thời gian lùi xa vắng
Kỷ niệm phai rồi tà áo trắng về đâu?
Mái tóc thè vương vấn đến ngày sau
Hương hoa bưởi của ngày xưa say đắm

Trong sâu thẳm ở nơi nào xa lắm!
Có khi nào anh chợt nhớ về em?
Nhớ từng bông hoa bưởi ghé bên thềm
Anh hái tới nói để dành em gọi.

Bài 30:

NGƯỜI CÓ BIẾT!

Người có biết trong những ngày cô quạnh
Em dỗi tìm nơi ghi dấu hình anh
Nơi sân ga, hay Vọng Cảnh trời chiều
Nghe tiếng nói dưới vòm cây phượng vĩ

Em vẫn tưởng bước chân người tri kỷ
Đợi chờ em như những buổi tan trường
Tìm nơi đâu hỡi bóng dáng người thương?
Chùm phượng vĩ vẫn còn vương dấu ái

Thuở học trò của những ngày thơ dại
Là những gì em mãi mãi khắc ghi
Ta bên nhau tím khung trời kỷ niệm
Nỗi niềm riêng em cất giữ bên mình

Trên nẻo đường mỗi sáng đón bình minh
Hoa phượng nở gọi chân tình thương mến
Em ngược nhìn mây trôi về bên ấy
Nhấn nhủ đôi lời thương biết mấy người ơi!

Tiếng trống trường vẫn gióng giả chơi vơi
Nhớ bước chân đợi chờ người trước cổng
Bước vào đời em nhủ lòng gắn bó
Nghiep trông người... nghe mãi trống trường xưa!

Bài 31:

DỐC TÌNH

Đường ta đi dấu không là lối mộng
Uyên ương tình lòng lộng giữa trời mây
Nụ hôn nào còn nhớ đến ngát ngây
Những giây phút vẹn nguyên màu dấu ái

Trong đôi tay ngày nào ta dạo bước
Em yên bình ấm áp cạnh bên anh
Ta tận hưởng hạnh phúc đời ban tặng
Thuở ban đầu trắng vô nhiễm nguyên sơ

Bao chữ nghĩa ngôn tình không nói hết
Giữa cuộc đời dâng tặng ngọt ngào hoa
Tấm chân tình em nhớ mới hôm qua
Sao kỷ niệm đã vào ngăn ký ức

Phương trời xa người vì em thao thức
Ở phương này vương vức nụ tình xưa
Xin chớ nghĩ chuyện đời mình thua thiệt
Dấu dốc đời chua chát ngọt ngào thương!

Bài 32:

BẮT ĐẾN

Tại sao người xuất hiện giữa đời tôi?
Mang cả trái tim tôi đến nơi xa vời vợi
Phút chia tay lệ sầu rơi vội vã
Không hẹn ngày về- tôi thắm nỗi chia xa

Bây giờ người đã là của người ta
Không là gì của nhau, dựa vào đâu để nhớ?
Tôi sống với những gì là hoài niệm
Cả cuộc đời không thể nói lời quên

Một tình yêu thiết tha mà chẳng thể nên duyên
Tôi lỡ vụng đường tu từ kiếp trước
Những hẹn hò, những mộng mơ ao ước
Xin trả cho người - ngày ấy tuổi đôi mươi

Làm sao lội ngược thời gian
Tìm lại đôi môi
Một mái tóc xanh, má hồng mắt biếc
Tà áo tím bên cạnh người từng bữa
Như bóng với hình - ngày ấy đã xa xôi

Có lựa chọn nào ngoài li biệt, thì thôi!
Yêu tha thiết một lần và mãi mãi
Cháy bỏng, nồng nàn của cuộc tình thuở ấy
Không thể quên người - tôi gửi hết vào thơ!

Bài 33:

EM MUỐN HỎI

Em muốn hỏi mặc dù em đã biết
Thương Huế nhiều!...Thương cả Huế và em
Nụ cười duyên, đôi mắt huyền thướt ấy
Mái tóc thề, môi mộng thướt xuân xanh

Em biết nhiều về nỗi nhớ trong anh
Là: răng rứa, mô tê... là Trường Tiền, Thượng Tứ
Dù đi xa muôn phương trời lữ thứ
Trái tim chàng vẫn cứ Huế mà thôi!

Từ ánh mắt cho đến một làn môi
Tà áo tím tan trường về Thành Nội
Thở thè bên anh: Răng, rồi... ngọt lịm
Như chè Cồn thơm thảo của Huế thương

Dù có đi muôn nẻo bốn phương trời
Tấc lòng anh cũng chỉ Huế mà thôi
Tóc điểm sương dù gói mỗi chân chồn
Tình yêu Huế vẫn giục anh trở lại

Em sẽ hỏi anh thêm lần ni nữa
Em biết rồi! Anh thương Huế, thương em
Ở phương xa nghe tiếng Huế... thấy thèm
Trong giấc ngủ cũng mơ về xứ Huế.

Bài 34:

VÌ SAO TA XA NHAU?

Chúng mình yêu nhau là điều rất thật
Nhưng vì sao lại phải mất nhau?
Anh ra đi vì chí hướng nam nhi
Gót tang bồng phải tung hoành hồ thi

Anh đi xa là điều rất đúng!
Thân làm trai lấy sự nghiệp làm đầu
Em mặc dầu yêu tha thiết người thương
Nhưng cũng yêu đất nước mình vô tận

Em không thể xa cây trầu, cây mạn
Tiếng Việt của mình xa biên giới... còn đâu?
Tím hoa xoan và hoa khế vườn sau
Cả nắng hàng cau trong thơ Hàn Mặc Tử

Mộng hải hồ, anh miệt mài lữ thứ
Chẳng thể trở về vì sự nghiệp dài lâu
Chỉ thế thôi và chúng ta xa nhau
Vẫn cứ thương tận đôi bờ tâm tưởng.

Bài 35:

HƯƠNG YÊU NGÀY CŨ

Làm sao hong những hương yêu ngày cũ
Khi mùa vàng theo gió đã bay xa
Người ra đi mang theo nửa khung trời
Người ở lại nụ cười phai nét ngọc

Nhịp thời gian xa rồi... thời tuổi học
Ánh bình minh vừa ló dạng đã hoàng hôn
Đã bao thu trăng tròn rồi lại khuyết
Tóc phai màu dầu ái bởi biệt ly

Tuổi hai mươi nụ hàm tiếu kiêu kỳ
Hoa hé nụ rạn ngời xiêu lãng tử
Chí nam nhi niềm công danh vẫy gọi
Dáng trang đài ở lại với niềm riêng

Năm canh dài thao thức nghĩ miên man
Trang nhật ký tràn đầy niềm xúc cảm
Mùa thu sang ngõ nhà ai pháo nổ
Bước theo chồng già biệt bạn lòng ơi!

Cánh én xưa đành tạ lỗi với mùa xuân
Không thể báo một tin vui đoàn tụ
Câu tương phùng kiếp này thôi đành nợ
Chuyện tình mình xin hẹn lại ngàn sau!

Bài 36:

VỌNG CẢNH CHIỀU THU

Đôi dòng xúc cảm dệt thành thơ
Bởi tiếng thông reo khúc nhạc lành
Mỏng manh chiếc lá vờn theo gió
Giấc mộng mây ngàn cánh chim đi

Một nửa khung trời lữ thứ đi
Biết bao kỷ niệm ở quê nhà
Tên ai anh khắc vào phiến đá
Lãng tử phong trần e đã quên

Nhớ thuở xuân xanh với sách đèn
Tan trường theo gót nhỏ làm quen
Ai giờ vời vợi phương trời khác
Đề sáo sang sông cũng chạnh buồn?

Trăng nước mây trời vẫn luôn luôn
Xoay vùn theo vũ điệu thời gian
Cảnh sắc mây nước vô vàn đẹp
Ngàn thông vọng tưởng nét chiều thu.

Bài 37:

ĐÔI THIÊN AN MỘT CHIỀU HÈ

Anh có hay một góc trời “Đà Lạt”
Không đâu xa mà ngay tại Huế quê mình
Đôi Thiên An đẹp tựa một bài thơ
Hồ Thủy Tiên trong xanh bờ nước mát

Lên đồi thông vi vu làn gió hát
Khúc tự tình chiều bảng lảng khói sương
Ta mừng tượng đi ra từ cổ tích
Trên mặt hồ từng đợt sóng lăn tăn

Hồ Thủy Tiên thăm mướt cỏ đôi bờ
Thấp thoáng từ xa vài chú chim bói cá
Hồ Lưu Ly phía xa xanh ngấn ngắt
Mặt hồ in mây biếc lững lờ trôi

Cội thông già kiếm tìm nhiều kỷ niệm
Nụ cười ai quên trên cỏ ngày nào
Anh hãy về tìm lại chút thơ ngây
Niềm vui nhỏ bắt gặp chùm sim chín

Ven đường đi chùm mâm xôi đỏ chót
Gọi ta về trong ký ức tuổi thơ
Ai đi xa chấn hẫng muốn trở về
Nhặt trái thông già hoặc cụm rêu bắt tử

Vẫn còn đây chùm hoa sim tím biếc
Con chuồn chuồn cánh mỏng nhón như bay
Hãy lại đây nhặt tiếng cười bè bạn
Yêu thương nào còn cất giữ nơi đây.

Huế ngày 28/7/2019

Bài 38:

BÀI THƠ GỬI LẠI BAN MÊ

Mừng cháu trai nên duyên cầm sắt
Nơi cao nguyên phố núi đại ngàn
Anh chị em họp mặt hàn huyên
Bên câu chuyện ấm tình thân quyến

Ngày vui ngắn phút chốc thành kỷ niệm
Lại trở về với nhịp sống mưu sinh
Vẫn chứa chan nơi phố núi ân tình
Cùng gia quyến, cháu con ngày hạnh ngộ

Nhớ ngày xưa chị lên nhận nhiệm sở
Từ già gia đình và em út... bơ vơ
Nỗi buồn thương từ xứ Huế mộng mơ
Thân gái dặm trường... mong trở về với Huế

Thế rồi quen và “đất lành chim đậu”
Anh chị em con cháu đã quây quần
Bây giờ đây nơi tại xứ Ban Mê
Thân thuộc lắm khác gì quê đâu chứ!

Anh Hai đi là gót giày lữ thứ
Cũng đoạn trường nhưng có chị có em
Bởi biển thiên mà vật đổi sao dời
Mừng anh, chị với thành công mỹ mãn

Lên cao nguyên- gió đại ngàn phố núi
Đất hợp lòng người... đâu không ít gian nan
Nhưng hạnh phúc, may mắn chiếm phần đông
Giờ tất cả mong được tròn ơn phước

Người ta nói Tây Nguyên buồn muôn thuở
Nhưng bây giờ rất khác với xa xưa
Phố phường đây trù phú đẹp như mơ
Ai đến đó... khó lòng khi rời gót

Đất tốt tươi cây trái sai trĩu quả
Hoa bốn mùa phố thị đẹp như tranh
Đêm lại về nghe gió mát trăng thanh
Tình phố núi điệu công chiêng cộng hưởng

Xin gửi lại tấm chân tình thương luyện
Phút chia tay cũng bịn rịn câu chào
Hẹn lại ngày tao ngộ ở dịp sau
Trong xa cách, đậm đà tình máu mủ

Ngày vui ngắn chia tay về quê cũ
Mây núi đại ngàn cũng quyến luyến người thân
Xin nhớ mãi tấm chân tình phố núi
Hẹn một ngày lại tái ngộ, đoàn viên!

Thành phố Huế ngày 28/5/2019

Bài 39:

BAN MÊ BUỔI ẤY!

Ban Mê buổi ấy lấm mưa đông
Mát lạnh se se vẫn ấm lòng
Đất bazan đỏ cây tươi tốt
Hoa nở bốn mùa, phố thị vui

Túi bụi việc vùn suốt thời gian
Sẻnh ra một chút cũng tàn tàn
Thả bộ phố phường tranh thủ ngắm
Nhịp sống an vui xứ đại ngàn

Thuận đường cũng muốn ghé Quảng Nam
Vị hương Mi Quảng khó chối từ
Ngặt nỗi thời gian eo hẹp quá
Em đành vội vã Huế lai kinh

Biết đâu một sáng bất thành linh
Em rảo trên đường quận An Khê
Gặp ai bên tách cà phê đá
Hạnh ngộ vẫn đàn thú vị nha!

Huế ngày 27/5/2019

Bài 40:

AI NGƯỜI TRONG MỘNG?

Đừng hỏi thi nhân: ai người trong mộng?
Mà người thơ thao thức gửi câu...vần
Có đôi khi ở đâu đó thật gần
Cũng có thể dáng "kiều thơm" kiếp trước

Vậy cũng đủ cho ngày đêm ao ước
Mộng sum vầy tay nắm lấy bàn tay
Gửi vào thơ say đắm... những ngọt ngào
Tuôn dào dạt tình thơ... lưu hậu thế!

Sài Gòn, ngày 25/5/2020

Bài 41:

LĂNG TỬ NGỰ BÌNH

Lăng tử Ngự Bình ngồi mong nhớ
Dáng trang đài trong dĩ vãng xa xăm
Dẫu không cùng chung lối tới trăm năm
Cũng để lại vần thơ cùng năm tháng

Nhớ từng chiều đợi dáng người qua ngõ
Hoa bằng lăng tím vạt áo một người
Suốt một đời nỗi nhớ cứ chơi vơi
Đầy ăm ắp suốt đôi bờ tâm tưởng

Hoa khế tím vương một trời kỷ niệm
Của những ngày pha mực tím làm thơ
Viết cho ai thao thức để đợi chờ
Nàng áo tím gửi lại lời tha thiết...

Rồi thời gian bỗng nhuộm màu ly biệt
Hai phương trời hai ngã rẽ không nhau
Tím ngày xưa và tím cả ngàn sau
Tím vương cả khung trời người bên ấy!

*Outrampark, Singapore ngày
09/02/2020*

Bài 42:

KÝ ỨC MÀU HOA PHƯỢNG

Biết viết gì đây để mừng ngày gặp lại
Bởi bây giờ em vẫn ngỡ trong mơ
Thảng thốt, bàng hoàng khi quá đỗi bất ngờ
Gặp lại anh sau nhiều năm xa vắng

Con đường xưa hoa phượng vương màu nắng
Kỷ niệm vẫn còn trên từng lối ta đi
Anh nói về vẻ đẹp của thi ca
Hình ảnh, nhạc điệu trong thơ qua lời anh chuyển tải

Em vẫn nhớ tận sâu miền ký ức
Bây giờ về anh đánh thức con tim
Chuyện ngày xưa mình chung lối nẻo về
Nhưng không thể chung lối vào đời bên nhau mãi

Hoa phượng thắm vẫn nồng nàn sắc đỏ?
Lá có xanh khi gió lạnh đông về?
Tất cả rồi phai nhạt bởi thời gian
Vật đổi sao dời, tình người còn nguyên vẹn?

Cánh phượng ơi xin bớt nồng sắc đỏ
Bởi đôi mình đã nhuốm chữ biệt ly
Câu ngợi khen "thanh mai và trúc mã"
Nghe nghẹn lòng khi em bật tin anh

Nước mắt nào cho đủ buổi chia ly
Giờ gặp lại vẫn trào tuôn ngấn lệ
Anh biệt biệt những ngày dài viễn xứ
Em quê nhà cũng cất bước sang ngang

Gặp lại nhau hãy xem là tri kỷ
Hiểu nhau nhiều chia sẻ những buồn vui
Kỷ niệm xưa cả khoảng trời xanh lá
Đẹp trong ngần xin cất giữ nâng niu

Em chúc anh với cuộc sống đủ đầy
Bên gia quyến vương tròn niềm hạnh phúc!

Bài 43:

KHÔNG LỄ

(Viết tặng nhà thơ Trần Dạ Lê)

Không lễ trời cao không có mắt
Tài hoa một kiếp vẫn cô đơn
Lãng mạn có thừa, dư hào sảng
Biệt tài thơ phú mấy ai qua

Có lẽ ra đời "nhằm thế kỷ"
Cuộc đời dâu bể gắng mà bơi
Bóng mỹ nhân vẫn thơ cú chơi vơi
Đầy nhung nhớ, đâu người kê tay gối...

Mỗi phong sương, trăm luân người ném đủ
Chất lọc vào thơ những giọt ngọc cho đời!
Chén rượu ấm lòng hồn lãng tử
Nhìn đời như thể áng mây trôi

Mất môi buổi ấy còn đâu nữa
Vó ngựa du mục vẫn trong mưa
Thôi thì hương lửa gửi ngày xưa
Vẫn sải bước chân mộng hải hồ

Vô thường - khi có, khi không có
Cuộc đời vẫn đẹp, vẫn rất thơ!

Sài Gòn ngày 29/5/2020

Bài 44:

CON ĐƯỜNG VÀ THI SỸ

(Kính tặng nhà thơ Mai Văn Hoan)

Cám ơn những con đường
Cho biết bao đôi lứa
Tay trong tay qua đây
Những chiều hè thơ mộng

Cám ơn người thi sỹ
Tinh tế một góc nhìn
Thấy con đường lá rụng
Cũng dạt dào thành thơ

Nhìn người ta dạo bước
Hồn sao chợt ngẩn ngơ?
Cành giao cành vương vứu
Cớ sao nao nao buồn?

Biết thời gian là thế
Chẳng đợi ai bao giờ
Cũng không dang tay níu
Thời gian lại bên mình

Đành gửi những vần thơ
Tạc vào trong cõi nhớ
Cho đời sau cứ thế!
Cứ nhớ và cứ yêu

Biển bao giờ chẳng xanh
Sóng bạc đầu có lẽ
Vì đã quá dạt dào
Vỗ về lòng biển cả

Biết là đời dâu bể
Năm tháng sẽ qua đi
Mọi thứ sẽ nhạt nhòa
Chỉ tình yêu còn mãi!

Huế ngày 16/5/2018

Bài 45:

CÂU CHUYỆN MẸ VÀ ANH

(Kính tặng cụ- Một người mẹ bình dị mà vĩ đại cùng nghệ sĩ Mạnh Hùng)

Xin tạc tượng người lỏng lộng giữa lòng con
Trong tiềm thức một bóng hình người mẹ
Bước chinh phu - Người đầu yêu của mẹ
Vì nước non đã mãi mãi không về!

Mẹ thân cò lặn lội giữa trời quê
Chèo chống nuôi con - mẹ hiền, dâu thảo
Tuổi thanh xuân nhiều ước mơ hoài bão
Giữa giông tố cuộc đời - nay chỉ một mình thôi

Giữa chiến trường. Ôi! hòn đạn mũi tên
Khốc liệt quá cha vào miền vĩnh cửu
Mẹ mất đi một bờ vai để dựa
Vẫn mạnh mẽ kiên cường cáng đáng việc: Công - Tư

Hai cuộc kháng chiến trường kỳ mẹ góp hết tuổi xuân
Cùng với chinh phu lặn thẳm để làm nên lịch sử
Bên mái ấm con thơ là điểm tựa
Lẽ sống cuộc đời - mẹ tròn cả hai vai

Xin ngưỡng mộ tâm lòng trung trinh của thủy chung
sau trước

Một dạ thờ chồng, gieo mơ ước cho con
Không phụ lòng những dưỡng dục chăm nom
Con trai mẹ trở thành người tử tế

Giỏi giang hiền lành, giàu lòng nhân ái
Trí tuệ, đa tài, lịch lãm đất Tràng An
Tuổi xế chiều, mẹ ngọc thể bất an
Anh có dịp đáp đền công sinh thành nuôi dưỡng

Mưa nắng, đêm trường, bên giường túc trực
Cơm cháo cận kề, rất mực yêu thương!
Một tấm gương hiếu thảo giữa đời thường
Tình rất thật mà đẹp màu cổ tích

Rất lung linh giữa cuộc đời dâu bể.
Cảm phục vô cùng: câu chuyện Mẹ và Anh!

Bài 46:

KHOẢNG LẶNG

Đời giông tố nên ta cần an trú
Góc yên bình ta nghĩ đó là thơ
Vẫn có người khuyên ta hãy dừng mơ
Để trở lại với bọn bè cơm áo

Đời huyên náo nhưng buồn riêng phải giữ
Nếu không thơ ta biết gửi vào đâu?
Cuộc đời người ai tránh được nỗi sầu?
Mà thi thoảng nụ cười đau vật vã

Thì hiểu ta có thể là tri kỷ
Hay bạn bè chí cốt chỉ dăm ba
Vượt thác ghềnh và sóng gió phong ba
Lời gan ruột thốt ra từ câu chữ

Ta gửi gắm những nồng nàn tình tứ
Để dâng đời mật ngọt của tình thơ.

Sài Gòn ngày 31/01/2020

Bài 47:

SAU CHIẾC CỔNG

Sau chiếc cổng là căn nhà ngập nắng
Trước ngõ nhà biên biếc tím bằng lăng
Trời sang đông lối chèo tà vẫn thắm
Hương bưởi ngọt ngào ngan ngát mảnh trời quê

Mỗi sớm hôm hai đứa vẫn đi về
Sau chiếc cổng một bầu trời hạnh phúc
Giản đơn thôi - một căn nhà nhỏ nhỏ
Nhưng chứa đầy nồng ấm nghĩa phu thê

Mỗi một ngày sau chiếc cổng tràn trề
Tiếng con trẻ chờ mẹ về cơm nước
Quần quýt bên nhau không rời nhau nửa bước
Báo đáp ân tình nhờ ơn phước bề trên

Dẫu ước mơ bên nắng vàng rất vội
Cũng đủ đầy khúc nhạc trời mùa thương
Em muốn mình đâu chỉ một hạt sương
Trên lộc biếc là anh long lanh trong nắng sớm!

Bài 48:

HOÀI NIỆM

Khung trời đại học ngày xưa ấy!
Kỷ niệm đong đầy tuổi sinh viên
Giảng đường nhưng nhớ cùng nghiên bút
Bạn bè một thuở dễ gì quên

Năm tháng đèn sách lo mài dũa
Ra trường tung cánh đủ muôn phương
Mỗi người chọn mình riêng lối rẽ
Xây đắp gia đình tổ ấm riêng

Bây chừ mỗi dịp hàn huyên tới
Ngồi lại bên nhau-trải tâm tình
Tóc giờ điểm bạc màu sương gió
Vẫn xanh êm đềm kỷ niệm xưa!
Ngày 1/9/2017

Bài 49:

GỬI LONG XUYÊN

Long Xuyên ơi! Đừng níu bước thi nhân!
Tráng sỹ năm nao lỡ hẹn rồi
Mảnh đất trữu tình- cây trái mộng
Ta khó lòng dứt áo với Long Xuyên

Ta còn mắc nợ gió ngàn khơi
Trả cũng chưa xong mộng hải hồ
Chân bước không rời câu vọng cổ
Thôi đành dang dở với Long Xuyên?

Ngày 17/9/2019

Bài 50:

Chùm thơ: KHÔNG ĐỀ

1. Huế yêu ơi xin đừng mưa sụt sụt
Lòng tôi chừ đã ngấm đủ buồn thương
Chiều Lương Quán tôi lại về với Huế
Cầu Giã Viên... còn đâu thưở đợi chờ!

2. Lá trầu vốn dĩ vẫn xanh um
Ai bảo không xanh cũng vậy mà!
Màu xanh nguyên thủy không thể lẫn
Cay nồng từ những bận ban sơ.

3. Đôi lúc buồn mà chẳng rõ nguyên nhân
Chợt bâng khuâng trở về nơi hẹn cũ
Không gian xưa mùa thu về se se
Mưa giọt buồn thảng thốt... cố nhân ơi !

4. Biết là nhưng nhớ mãi đây vơi
Con tim sao chẳng biết nghe lời
Thôn thức nổi lòng trông vơi vơi
Thôi đành da diết với thơ thôi!

Bài 51:

BẠN HÃY TIN: CÓ TÌNH YÊU VĨNH CỬU!

(Kính tặng anh chị Nhị Hoa)

Tôi ngưỡng mộ một chuyện tình có thật
Giữa cuộc đời, không phải ở đâu xa
Ngày hôm qua... nghĩa chồng vợ đậm đà
Xin ghi lại một ân tình tha thiết

Người ta nói tình yêu trong tiểu thuyết
Luôn đẹp bền bất diệt với thời gian
Những chuyện tình trên thế giới... vạn trang
Tự kim cổ, chuyện Đông Tây... đây đó

Nhưng hôm qua, tận mắt tôi đã thấy
Một chuyện tình đẹp hơn cả thi ca
Anh chị là... có lẽ cặp trời sinh
Tình tri kỷ, nghĩa phu thê gắn bó

Họ bên nhau từ lúc tròn đôi tám
Đến bây chừ đã hơn bốn mươi năm
Tùng ngọt bùi cùng dâu bể đa đoan
Trai gái đủ, vương tròn là nửa tá

Bây giờ đây, các con và dâu rể
Cháu nội, ngoại sum vầy nề nếp đẹp gia phong
Nghĩa vợ chồng cảm động của ông bà
Mãi là tấm gương để cháu con ghi nhớ
Chung thủy sắt son, lời yêu thương có đủ
Những nòng nài dịu ngọt của tình yêu

Thuở thanh xuân hay khi đã về chiều
Bạn hãy tin có tình yêu vĩnh cửu
Xin cảm ơn giữa đời thường hiện hữu
Một chuyện tình xin lưu giữ vào thơ.

Ngày 23/8/2019

Bài 52:

Chùm thơ: TÚ TUYỆT CHÀO THU

1. Ve ngưng rồi bản nhạc ngày hè
Phượng cũng buồn không còn khoe sắc thắm
Ta tạm biệt hè hai không mười bảy
Bởi tháng tám, heo may đã gọi bước thu về
Ngày 9/8/2017

2. Ta vẫn biết không có gì vĩnh cửu
Cả đời người và cả những tin yêu
Nên người nhé! Cứ yêu đời tha thiết
Không việc gì- lòng bỗng chuốc sầu bi!
Ngày 9/8/2018

3. Mời anh cạn chén rượu đầy
Uống thêm nỗi nhớ những ngày xa anh
Gởi trao nhau những ngọt lành
Tắc lòng tri kỷ trần gian mấy người?

4. Huế vẫn vậy không có gì thay đổi
Thông vẫn reo trên đỉnh Ngự "méo"*..."tròn"*
Mắt lúng liếng nụ cười che nghiêng nón
Chỉ chúng mình... giờ đã xa nhau.

* Ghi chú: "*Núi Ngự Bình trước tròn sau méo*
Sông An Cựu nắng đục mưa trong"
(Ca dao)

Bài 53:

AI NGƯỜI TRI KỸ?

Có những lúc buồn mà chẳng rõ nguyên nhân
Nhưng cảm giác chẳng khác nào tận thế!
Nếu có ai nói rằng: "không sao cả"
Đời vẫn vui và đáng sống biết bao!

Thì có lẽ chẳng dè chừng quen lạ
Tâm sự đôi điều cũng vui bớt sầu bi
Có những khi chợt thấy lòng yếu đuối
Trước mặt mình bao đày vạc nông sâu

Nếu có ai đưa bàn tay nắm chặt
Yên tâm nha! Cạnh bạn đã có mình!
Thì tình đó mình xin khắc ghi mãi
Tri kỷ trong đời dễ có được mấy ai?

Bài 54:

"CẦN THƠ GẠO TRẮNG NƯỚC TRONG"

(Viết tặng chị Đặng Tuyết và những người bạn ở Cần Thơ)

Em trở về Cần Thơ một ngày không định trước
Ngẫu nhiên vô tình em có mặt nơi đây
Xúc động ngập tràn với sông nước trời mây
Cảnh đẹp lắm! Tấm lòng người rộng mở

Cần Thơ đó - đô thị miền sông nước
Vườn trái cây, đồng ruộng cũng mênh mông
Bến Ninh Kiều và chợ nổi Cái Răng
Nét sinh hoạt đặc trưng vùng Nam Bộ

Trên xa lộ, thời cô vi covid
Người đi đường dè dặt những lo toan
Cũng mong sao mùa dịch bệnh oan khiên
Sớm qua nhanh, trả Cần Thơ trù phú
...

Công dân trở về được quê nhà ưu ái
Phục vụ tận tình, chu đáo yêu thương
"Em cần chi cứ nói chị gửi vô"
Ôi cảm động tấm chân tình của chị!

Em muốn chị gửi em tập sách mới
Cảm xúc dâng đầy chị gửi gắm vào thơ
Yêu Cần Thơ, yêu lắm một người thơ
Kỷ niệm đẹp- Cần Thơ em mãi nhớ!
Cần Thơ, mùa hè 2020

*Ghi chú: "*Cần thơ gạo trắng nước trong*
Ai đi đến đó lòng không muốn về"
(Ca dao)

Bài 55:

LỜI CHÀO TẠM BIỆT

Rồi mười bốn ngày cách ly cũng hết
Chúng tôi trở về bên mái ấm thân quen
Tạm biệt Cần Thơ, tạm biệt 932
Tạm biệt bạn cùng phòng với bao kỷ niệm

Cuộc vui nào cũng đến lúc chia tay
Hội ngộ- chia ly từ ngàn xưa vẫn vậy
Nhưng tâm tưởng xuyên sao nào thức dậy
Chợt gọi về ký ức đẹp nơi đây

Dịch Corona cả thế giới chung tay
Ngày lẫn đêm cùng oằn mình mạnh mẽ
Chúng tôi may mắn được trở về đất mẹ
Được chu toàn từng giấc ngủ bữa ăn

Mười bốn ngày bao vất vả khó khăn
Chẳng quản gian lao màu áo xanh thương mến
Nói sao hết tình quân dân gắn kết
Em nhỏ, cụ già và tất cả chúng ta

Hơn hai trăm người của một đợt cách ly
Trở về đây mỗi người riêng mỗi cảnh
Người sốt nhẹ, người ho hen, bà mẹ trẻ
Đều được chu toàn lo lắng bởi các anh

Mười bốn ngày sao êm ái qua nhanh
Đã đến lúc phải nói lời từ biệt
932 ơi! Chúng tôi rồi sẽ nhớ!
Những tấm lòng - màu áo lính thân yêu!

*Thành phố Cần Thơ,
ngày 6/5/2020*

Bài 56:

XIN HÃY QUÊN !

(Viết tặng những người bị tình phụ cả hai phái)

Tôi yêu lắm! Tôi yêu người đến nỗi
Quên tên mình chỉ nhớ mỗi tên anh
Tôi yêu anh như lộc biếc yêu cành
Như cây lá yêu bình minh mỗi sáng

Nhưng tình yêu có trường tồn năm tháng
Khi cả hai cùng trân trọng, nâng niu
Nếu chẳng may khi một nửa buông tay
Tình yêu chết như chưa hề tồn tại

Nếu ai hỏi trên đời này có phải
Những chuyện tình đôi lứa khát khao nhau
Dù hôm nay cho mãi đến ngàn sau
Tình yêu có thật! Đừng hoài nghi điều đó!

Nhưng lỡ may một bên vì “phải gió”
Tham phú phụ bản hay vạn lý do chi
Quay lưng đi thì cũng hết yêu vì
Đừng nuối tiếc điều gì không xứng đáng

Có thể ta sẽ buồn bao ngày tháng
Đã bên nhau nồng đượm lửa hương tình
Đã tin rằng dù đá nát vàng phai
Ai đã hứa không sai... lời lay chuyển

Lời hứa ấy bây giờ quên rồi đó!
Thôi khóc đi cho nhẹ bớt cõi lòng
Người phụ ta... như ta bỗng... phụ người
Trời chưa sập, chưa tận cùng cuộc sống

Lau nước mắt, nở nụ cười kiêu hãnh
Trang điểm lên cho tươi đẹp rạng ngời
Cám ơn người không tráo trở trước đây
Để ta được có thời gian ngộ nhận

Dù nhầm lẫn cũng là bài học quý
Không oán than hay trách phạt duyên mình
Tất cả giờ chỉ là những thỉnh không
Đừng tiếc nuôi, cũng đừng nuôi hi vọng

Dẫu không mong, chỉ tình cờ gặp lại
Hãy mỉm cười chào nhé - một người quen!
Đừng phí đi những năng lượng dồi dào
Khóc tức tưới cho mối tình quá vắng

Đứng lên đi! Ngày mai trời lại sáng
Buông bỏ những gì đã không thuộc về ta
Hãy cứ tin hạnh phúc cuối con đường
Ta nhất quyết không vì yêu mà chết!

Dấu chấm hết để rồi sang trang mới
Có hay không hãy yêu quý giùm ta
Tâm hồn ta, cả cơ thể ngọc ngà
Của cha mẹ tặng ta, nên gìn giữ

Rồi sẽ có tấm chân tình xứng đáng
Ta được yêu, ta được quý hơn vàng
Người đó là tri kỷ chỉ riêng ta
Đời dâng tặng, người vì ta mà sống!

Bài 57:

CHUNG TÌNH CÓ HAY KHÔNG?

Một mối tình dành cho cả nhiều nương
Tiếng yêu thương nói chừng nào cho đủ?
Biết là tình thì không bao giờ cũ
Nhưng tim lòng sao chứa nổi người ơi?

Mối tình nào nghe cũng lắm chơi voi
Đời âm thầm hay cháy lòng vồn vã
Đàn ông yêu như bầu trời, biển cả
Vũ trụ có bao người anh yêu hết bấy nhiêu!

Tấm chân tình trong cơn gió liêu xiêu
Có vững không trước muôn vàn cám dỗ?
Đứng núi này có trông về núi nọ?
Ngọn núi nào cho cảm giác cao xanh?

Núi đồi nào làn mây mỏng mong manh
Chỉ chờn vờn thoáng chốc rồi xa ngại
Tấm chung tình có trên đời e ngại
Thói đa tình thượng đế nữ phôi thai!

Bài 58:

SAY !

Nếu chẳng may gặp phải chồng nát rượu
Tôn thờ ma men - say khướt cả bốn mùa
Chị em ơi! Thà quét lá ở chùa
Hoặc làm mẹ đơn thân sinh con bằng nhân tạo

Hạnh phúc nào khi suốt ngày say xỉn
Tiền làm về không đủ chén chú, chén anh?
Có khi còn manh động thượng tay chân
Con liệu có trưởng thành khi người thân như thế?

Hôm nay gặp chuyện đau lòng quá thể
Cha phụ hồ say xỉn đến đón con
Hậu quả làm hai đứa đã thương vong
Lòng người mẹ, ôi! còn gì... tan nát?

Cơ hội nào cho anh ta vót vát
Sửa sai gì con đâu nữa anh ơi?
Con sâu rượu bị người đời phỉ nhổ
Hại cộng đồng, con cái... cả bản thân

Sao làm sống cho những ngày còn lại?
Hình ảnh con vô tội chết hàm oan
Rồi đến ngày rượu tàn phá gan tim
Làm sao sống trong bệnh tình đau đớn.

Ngày 3/6/2019

Bài 59:

TẾT LẠI VỀ!

Tết lại về rồi đó anh ơi!
Ôm nỗi nhớ... ai vẫn chờ vẫn đợi
Ánh mắt xưa đâu cách xa vời vợi
Vẫn cận kề chiêm trợn cả tim cô

Mỗi chiều về ai lại ngóng tiếng tàu
Vọng từ sân ga sau hành trình đổ bến
Người thân mến hẹn bao giờ trở lại?
Một quãng đời ngày ấy rẽ hai phương

Đêm từng đêm lạnh lạnh những giọt sương
Rơi thảng thốt ở bên ngoài khung cửa
Mùa xuân đến mà mưa buồn đến vậy?
Ngọn gió chiều ngơ ngác tiễn mây bay

Tết đã về người hỏi anh có hay?
Chuyến tàu muộn sân ga ngày giáp tết
Người ta trao bàn tay ôm siết chặt
Kẻ đợi chờ - người bước xuống sân ga!

Bài 60:

XIN LỖI BẠN ĐỌC!

Lâu lắm rồi em không thể làm thơ
Bởi cuộc sống vẫn bộn bề cơm áo
Phút bình yên là khát khao cháy bỏng
Mà cuộc đời vẫn còn đó chênch chao

Nỗi buồn nào sao chẳng thể gọi tên?
Tim đau lắm! Niềm thương vô bờ bến
Những ưu tư, buồn, vui và cảm mến
Không nhờ thơ em biết gửi vào đâu?

Cuộc đời người ai chẳng có nỗi sầu
Lúc chợt đến chợt đi... nào ai biết?
Mong an giấc ngày mai buồn sẽ hết
Và cứ tin hạnh phúc cuối con đường

Những đoạn trường, những thử thách cam go
Cứ thách thức như trường văn trận bút
Bước đường đời phía trước dài hun hút
Bao nỗi niềm... nặng nợ với văn chương!

Huế ngày 13/11/2019

Bài 61:

EM KHÔNG CÓ LỖI

(Thương tặng Bích Hà của chị)

Giữa cuộc đời đầy nghiệt ngã oan khiên
Đành phải chịu trả cho rồi nghiệp quả
Phải đấu tranh với niềm đau vật vã
Để tìm đường yên ả giữa phong ba

Buồn chi em cho nhan sắc phôi pha
Cho cuộc sống đưa ta vào bế tắc
Cho sắc xuân kém tươi màu má phấn
Cho chân chôn bước mỗi cuộc phong trần

Còn gia đình còn sự nghiệp vẫn nhân
Cần bước tiếp để thành công rạng rỡ
Không bỏ cuộc bởi những gì ngăn trở
Không buông xuôi cho ngày tháng qua đi

Gắng lên em bỏ hết mọi sầu bi
Đường trước mặt thênh thang chờ em bước
Khó khăn nào ta cũng nhìn phía trước
Hãy bình tâm đối mặt nhé em yêu!

Sài Gòn ngày 13/11/2019

Ninh Giang Thu Cúc

PHẦN 2
Thơ BÙI HOÀNG LINH

Bài 1:

TÓC TRẮNG

(Kính tặng cậu B)

Ta trở về trong nỗi nhớ bàn tay
Những ký ức rêu xanh vừa thức dậy
Dòng sông lặng lưu hình tà áo cũ
Em qua cầu trong buổi sớm mờ sương

Tóc trắng bởi đã nhớ nhiều kỷ niệm
Đa đoan chi cho thơ cũng ngậm ngùi
Nhưng nếu được trở về ngày quá vắng
Ta vẫn cầm phong thư tím trao em

Em rồi sẽ có một đời sống khác
Dòng sông xanh sẽ chảy phía không anh
Thì thành phố vẫn mưa giăng rêu phủ
Trên đền đài lãng miếu của hoài thương

Để có khi xa ngoái vọng cố hương
Bên ngực trái sao nghe dường đau nhói
Một vết thương ngọt ngào thời thơ dại
Khắc nhẹ thành vết sẹo của đời nhau.

Sài Gòn, 14/06/2018

Bài 2:

MIỀN RÊU PHỦ

mai xa miền phủ đệ
rêu úa mái thời gian
dòng sông lười biếng chảy
con đường vắng người quen

mai xa miền cỏ thơm
quán cóc chiều nghiêng ngã
ly cà phê đen đá
rót nắng vào mái hiên

mai xa miền hoài niệm
vội cất giấu ngày mưa
gió ngang tàng là thế
vẫn vương vạt áo người.

Sài Gòn, 5/9/2010

Bài 3:

NGÀY THÁNG NÀO?

Ngày tháng gọi lời tự tình của đá
Mùa rêu xanh cũng úa giấc mơ người
Ta nhật lấy thời gian trong ngân lệ
Dâng cho người nuôi tiếc một cơn mê

Ngày tháng gọi lời tự tình hoang phế
Ngàn cỏ cây trên nấm mộ tình gầy
Ta nhật lấy tiếng dạ thừa một sớm
Dâng chiêm bao lẫn một tiếng nói buồn

Ngày tháng gọi lời tự tình đã muộn
Ga tàu đêm không hứa hẹn người về
Ta nhật lại dấu hài trên cỏ biếc
Dâng màu sim cho tím vạt áo người

Ngày tháng gọi lời tự tình nào mới
Bên kia trời hò hẹn một cuộc yêu
Ta nhật lại lời tự tình riêng cũ
Chẳng còn gì nhưng cũng chẳng thể quên.

Sài Gòn, 03/4/2012

Bài 4:

THÁNG NĂM MƯA

(Kính tặng cậu B)

Tôi quay cuồng thao thiết giữa cơn mưa
Khi ngậm ngùi những dòng thơ độc cảm
Trên ngón tay hao gầy giấc mơ cũ
Sáng mai kia ngồi đếm những chuyện buồn

Tóc đã trắng vài sợi rơi vội vã
Nhiều khi ngồi ôm gối nhớ tuổi thơ
Tắt đồng hồ cho đừng trôi chảy nữa
Mới hay ngày đã chờ đến đêm sương

Những trang thư khờ khạo thưở nhớ thương
Viết bao lần mà chưa hề dám gửi
Để nỗi nhớ cứ đong đưa khắc khoải
Cho tương tư thêu dệt giấc mơ buồn

Xin quên đi những lần hôn vụn vỡ
Âm điệu buồn khúc ly biệt ai hay
Ta ngồi lại bên trang thơ mực tím
Viết lại dòng thư cũ thưở yêu em.

Sài Gòn, 10/6/2018

Bài 5:

ĐÈN EM

Đèn em một đóa trăng viên mãn
Đem ca dao vào tận lời của đêm
Đèn em tóc dài ru dạ khúc
Nghe hương quỳnh ngơ ngác gọi tên

Đèn em bàn tay anh chai đá
Cũng dịu dàng khi vuốt sợi tóc mai
Đèn em ánh mắt anh lạnh lẽo
Cũng sâu hơn khi nổi nhớ ùa về

Đèn em cả vui buồn năm tháng
Cả giận hờn thương nhớ của ngày mưa
Đèn em đó cả thời quên và nhớ
Cũng bồi hồi khi chạm phải bờ vai

Đèn em cả một thời hờ hững thế
Cả một thời anh kiêu ngạo làm ngơ
Cả một thời tìm lời yêu có cánh
Mà lại quên viết chính tả sao rồi ...

Thôi đèn chi một đời lông ngông mãi
Một đời dài theo những chuyến đi xa
Thôi đèn chi sát na này quá ngắn
Cứ để dành hơi thở để hôn nhau.

Sài Gòn, 16/05/2013

Bài 6:

EM CÓ NGHE?

Em có nghe những ngày trời trở chứng
Ngọn gió mùa trôi những dấu phiêu phai
Em có nghe lá buông lời tình tự
Trên vai em nũng nịu giọt sương mềm

Em có nghe những ngày mưa biếng nhác
Từng ngày đưa chân bước quá chông chênh
Em có nghe ta buông lời khắc khoải
Bên vực sâu rơi xuống đáy hoang đàng

Em có nghe những ngày ta ngồi hát
Rất hồn nhiên rớt nhịp loạn cung đàn
Vì ta hát gọi mùa thu trở lại
Trong mắt em vừa có cõi hoang đường

Em có nghe lòng hoang mang bất định
Ngày mai quên bỏ lại một con đường
Em có nghe tiếng trẻ con thỏ thẻ
Tiếng yêu thương ngôn ngữ quá diệu cuồng

Em có nghe những trầm vong cảm dỗ
Những tàn phai trên dấu cũ phố già
Ta đứng đó một ngày nào hoang hoải
Nói em nghe cuộc yêu mới hồi sinh.

Sài Gòn, 25/09/2011

Bài 7:

VỀ ĐÂU ĐÓ GIẤC MƠ TÔI?

Về đâu đó giấc mơ tôi
đám cỏ dại vườn đêm chờ tiếng côn trùng
cánh cửa khép hờ chờ lời rao muện
rã rời những chuyến đi ...

Về đâu đó giấc mơ tôi
một quán ăn nhỏ
một cuộc đời của ai đó
cộng vào với những được mất đời tôi
để vui những ngày bình yên đến muện
để hỏi han những lúc ốm đau
để ngồi cùng nhau khi quán hàng ế ẩm
chỉ còn ghé và bàn ...

Về đâu đó giấc mơ tôi
sáng sớm tiếng trống trường là niềm vui của một
cuộc đời mới
tôi sẽ thắt khăn quàng
sẽ ngồi bao tập sách
sẽ cùng học đếm bằng que tính 1, 2, 3
sẽ cùng vỗ tay hát lại bài "con cò bé bé "
dưới một mái nhà có những yêu thương rất đổi đời
thường ...

Về đâu đó giấc mơ tôi
sáng sớm khi thức dậy mỗi ngày
sẽ ngắm gương mặt người
sẽ cùng làm một món ăn sáng
pha những ly cà phê
cùng tưới những chậu hoa trong vườn nhỏ
và mỗi sớm bước ra đường
sẽ hạnh phúc biết mấy khi biết có ai đó sẽ chờ mình
trở lại
khi biết mỗi ngày qua mình sống vì những cuộc đời
khác nữa
thì sẽ ý nghĩa hơn lối sống bất cần của một thằng con
traí ...
và sẽ biết lo lắng cho ai về không kịp trước
con mưa
hay gió trái mùa về khuya đôi khi rất lạnh
và những lúc tan tầm kẹt xe mệt mỏi
người có thờ dài ...

Về đâu đó giấc mơ tôi
có một ai đó ngồi bên
rất khẽ nghe tiếng đập của quả tim dường như lỗi nhịp
có một ai đó giận hờn
để biết mình đôi khi vô tâm rất đỗi
có ai đó nhắc mình về những người phụ nữ để biết
nghĩ về mẹ
để biết phải loay hoay sửa chữa những thứ lặt vặt
trong nhà

để phải là người sau cùng đi kiểm tra cửa nẻo
để lặng lẽ một góc xoa đầu những đứa trẻ
và ngày cuối tuần có khi là ngày họp phụ huynh ...

Về đâu đó giấc mơ tôi
giấc mơ mà ngày xưa tưởng trong tầm tay với
những điều rất gần với cuộc sống
nhưng có nào dễ để làm
những điều tưởng như nhỏ nhất
mà ta đã làm thiếu một tình yêu

Về đâu đó giấc mơ tôi
sẽ chẳng về đâu cả
nếu ta luôn chọn lựa bằng lý trí
bởi có những khoảnh khắc
ta cần cảm xúc dẫn đi ...
đi đâu
đi đến giấc mơ và biến nó thành hiện thực.

Sài Gòn, 18/11/2011

Bài 8:

CHIA CHO EM MỘT ĐỜI TÔI

Xuống phố với tôi không
Tôi có ngày cuối tuần bình yên
Có chiếc xe đạp cà tàng trật xích
Có mặt đường quen cũ màu cỏ tích
Có hàm râu bỏ quên trên gương mặt
Có bàn tay gò ghề những cục chai...

Xuống phố với tôi không
Chia cho em ít bụi đường vương lại
Chia cho em cái nắng của tháng Ba tình cờ đứng lại
Chia cho em nhận nhịp phố phường
Em cười nhovn miệng
Phố dễ thương phải không anh
Em đổi cả những tháng năm đi qua
Đề ngồi trên chiếc xe đạp cũ
Chở em trong ký ức thưở cấp III
Em lại cười khúc khích trên lưng
Đưa tay sờ hàm râu nham nhám
Đưa má áp vào lưng nghe mồ hôi bỏng rát
Cuộc đời anh ...

Em lặng lẽ cười bằng mắt
Khi anh vụng về nấu một món ăn
Khi anh bất ngờ dậy sớm
Ngắm gương mặt em khi bình minh chưa thức giấc
Đưa tay vuốt sợi tóc mái
Lần những niềm riêng rất thật...

Năm tháng đi qua
sẽ cùng em xuống phố
tóc có trắng như màu mây
áo úa nhàu phai cũ
vẫn còn bàn tay thô ráp
để nắm một bàn tay
giữa những lối đi về.

Sài Gòn, 10/2/2012

Bài 9:

TRÒ CHUYỆN VỚI SẮC MÀU

Từng chiều trôi qua tay em
Những mảng buồn loang mang trên giá vẽ
Ngoài ô cửa con chim sâu vừa gãy cánh
Năm chết bên song với nỗi nhớ vòm lá me
Em vẽ lên đôi mắt buồn
Một chút lệ nhòa con gái
Em vẽ lên đôi bàn tay măng non mềm mại
Đã khô héo rồi vì chờ một bàn tay
Em vẽ lên mái tóc mây đen nhánh
Đã lâu rồi không có người vuốt sợi tóc mai
Em vẽ lên chiếc ghế thỉnh không
Đã bao ngày em ngồi cùng ly cà phê đen đắng
Bức vẽ tuổi đôi mươi
Sao buồn như thể nỗi mong chờ của người thiếu phụ
Chờ đợi gì từ những mảnh vỡ niềm tin
Tôi, chút bụi đường, chút mưa, chút nắng
Qua thời gian nặng lên một hình hài
Vô tình em tìm thấy
Cho vào bức tranh kia với những nét bụi đời
Nét vẽ người con trai đứng ngoài song cửa
Chú chim sâu đã gọi lá me về làm mùa thương nhớ

Đôi mắt không còn lệ nhòa
Vì đã thấm đầy áo một bờ vai
Những ngón tay măng non mềm mại
Không còn chai vì đã ở trong tay người
Trên bàn cà phê ghé trống đã có người ngồi
Lặng im ngắm phố già nua
Một màu xanh của nền trời vừa đủ một niềm tin rất nhỏ
Một niềm tin mong manh
Nhưng cũng đủ rồi
Có chi phải đắn đo không pha màu của lời tỏ tình rất thật
Dù mai kia có phai
Thì đã một lần không hối tiếc
Từng chiều trôi qua tay tôi
Những câu thơ cũng buồn loang lổ
Ngoài ô cửa nắng buồn gọi lại một hoàng hôn
Chết rất tình cờ màu rêu trên mái phố thương yêu
Tôi tả một người ngồi bên quán cà phê cũ
Tự kỷ với ngày đêm
Một người ra phố xe chở gió
Và chở một hư không...

Chiều nay một chiêm bao rất mỏng
Của hai kẻ tự kỷ rồi sẽ gặp nhau
Dù có là khoảnh khắc
Cũng thuộc về trăm năm.

Bài 10:

LỜI NGƯỜI TẠO MỘ

Rời một sáng đất trời may áo mới
Trong tình khô sương khói lối hành hương
Em nhang khói lẫn trầm nhang huyền hoặc
Ngày đầu năm cũng hóa cổ tích gần

Thành phố lảng bia đá có băng khuâng
Gọi ngày cũ qua mùa rêu xanh suốt
Ta đứng giữa mưa xuân rơi rất khẽ
Cho tiền thân về trò chuyện ân cần

Lối ta về cầm mưa tô quá khứ
Tranh thời gian tóc trắng lẫn chân chim
Vừa mới nằm nôi trong lời ca dao quê cũ
Bỗng một chiều ta lặng nhớ tiền thân.

23/01/2012

Bài 11:

LỜI CỦA PHỐ CUỐI NĂM

Những tờ lịch đưa thời gian đi mất
Mây chiều nay lặng lẽ kéo mùa về
Én chưa đến nhưng bên ngày nắng ấm
Em gieo xuân trong đáy mắt phố gầy

Một bàn tay cầm trọn tuổi đại cuồng
Ngồi quán cóc đong bụi đầy túi áo
Chưa kịp say mà chiều sao nghiêng vội?
À ra em hương ướp áo giang hồ

Những muện phiên rồi bất chợt hư vô
Những trầm phù bất cần bao dâu bể
Chiều cuối năm ngồi lại bên quán cũ
Chỉ còn đây ký ức mắt môi hồng.

18/01/2012

Bài 12:

TỰ TÌNH KẺ TỘI ĐỒ

Trên cánh biển đời ta vừa mở cửa
Ngọn nguồn rơi những hư ảnh nói cười
Giấc mộng bé như bàn tay con trẻ
Muộn phiền nào không tên gọi nhân gian

Tùng thánng năm vỗ lên bãi thời gian
Một sáng sớm ngủ quên thành bãi cát
Vai em mềm và vai em biết hát
Khúc ru người trong khoảng lặng vô thanh

Đừng nhìn em với bộ cánh mỏng manh
Những chiếc áo cũng bạc phai hoen cũ
Ta sẽ nhìn tận đáy đôi mắt nói
Hoặc là nhìn vào hố thẳm nỗi đau

Xin đừng nghe những phiến luận của đời
Những khen chê những thị phi nhát chém
Em là em vết thương vừa khô tới
Nghiệt ngã nào cũng cứ phải là em

Phép so sánh hôm nay ta sẽ bỏ
Rồi nhấn chìm những khinh miệt hơn thua
Vì ta chỉ có một đời lận đận
Thì dại chi không yêu đến tàn hơi

Những lời thơ có thể chỉ nói chơi
Những câu nói có thể tin hay thất tín
Nhưng trái táo trong tay vừa hái trộm
Chần chờ chi cắn trái cấm địa đàng...

Như tiền thân trả giá thuở nguyên sơ
Cũng chia cắt bội bạc nhau từ đó
Nhưng có hề chi thượng đế của ta ơi
Yêu rồi đau- cái giá làm một con Người.

24/10/2011

Bài 13:

ĐOẢN KHÚC 1

Tùng miên trắng già yếu
Rơi lã giọt mưa thu
Tùng miên trắng còn cỗi
Soi thời gian đáy sông

Ngày mai cũng như không
Ngày qua rồi đã chết
Còn hôm nay nhìn trăng
Trăng nói lời vô vọng...

Còn hôm nay nhìn trăng
Trăng nói lời vô vọng.

17/09/2011

Bài 14:

PHỐ TRIỂN LÃM NỖI BUỒN

*Có ai tin cô gái này bày chậ một ô buồn không?
(Huỳnh Anh)*

Cô gái bày chậ một ô buồn
có ai mua lấy
cho nụ cười xanh lên môi
Em áo mây trời lờ úa một mùa thu
tay măng non cầm trọn tuổi buồn
mắt có ướt vì chiều phụ bạc
vẫn xin nghe ngực thoảng hương trầm

Cô gái bày chậ một ô buồn
không còn đủ để bỏ vào một niềm vui
rất nhỏ
Xin làm con phố triển lãm nỗi buồn
Tôi một ô, bạn tôi một ô, cô một ô
chúng ta là bạn hàng mua bán nỗi ưu tư
cho người qua phố lại hay quên
cho người qua phố vô tâm
cho người qua phố không một lần ghé lại
cứ dọn hàng ra và lại dọn vào
Nỗi buồn dạo này đang ế
nên hàng trong kho cần thanh lý rất nhiều
mà có ai mua

Tôi một ô, cô một ô, bạn tôi một ô
cứ là bạn hàng
cứ là những cửa hàng ế
nỗi buồn không xấu sao phải sợ
cứ đưa lên triền lãm trên gương mặt
rất thật nét vỡ tang hoang ...
ta sẽ tự ngồi băng lại những vết gãy đổ
rồi trong những mùa hồi sinh của ngày tháng
rồi trong những mùa ly rượu đắng xoay tua
sẽ thấy nỗi buồn đang mùa lễ hội
thì có gì phải sợ những ngày hồn rách tả tơi.

18/07/2011

Bài 15:

DƯỚI GIÀN HOA GIẤY

Dưới giàn hoa giấy
Là nắng hanh hao
Dưới giàn hoa giấy
Là mưa muộn phiền

Ta ngồi thản nhiên
Bên con hẻm nhỏ
Quán cà phê Quy
Nghe mùa trở giấc

Nghe vừa chợt mắt
Một dấu hài quen
Trong lời ca cũ
"Niệm khúc cuối "buồn

Đêm trăng về muộn
Lơ đãng con đường
Phố vừa khép lại
Một đời dạo chơi

Chẳng còn mưa rơi
Dưới giàn hoa giấy
Chẳng còn nắng quen
Dưới giàn hoa giấy.

18/04/2011

Bài 16:

MIỀN YÊU THƯƠNG

Một miền chưa bao giờ đến
chưa bao giờ nghe đủ một bình yên
nuôi trong lòng tay cả trăm nghìn đường rẽ
cả những syncope của tiếng mưa
Ta hoang hoải
đi về miền lung lạc
chực chờ ngã giữa tay người
người huyễn hoặc đi về miền ảo vọng
chực chờ ra dấu chim bay

Hôm nay phố còn nợ một cơn say
một cơn buồn rớt lại
trong đáy ly tháng bảy
vừa một ngậm suy tư
uống chưa cạn đêm mà ngày đã chết
nắng cũng tàn như tuổi sống tàn hơi
còn chút lời nào cả ngàn ngày tiết kiệm
đưa lên mắt và dâng cho người
một dấu yêu

Có thể muện những chuyến mưa tháng bảy
về trên hoa cườm thảo
tím buồn
về trên lá me xanh
im vắng
trên trạm chờ mưa có kẻ đứng xoa tay
và dựa vào cột điện
chờ về miền có những thương yêu.

05/07/2011

Bài 17:

THÁNG SÁU NGÔI KHÂU VÁ THỜI GIAN

Tháng sáu chỉ có mưa để gói quà
Chỉ có lá me tặng em thay kẹp tóc
Chỉ có vĩa hè chờ bàn chân quán cóc
Giữa mơ hồ sương xuống nhẹ trên vai

Tháng sáu hiền xinh như một chiếc hài
Cho từng chiếc xe qua phố là cỗ tích,
Phố hóa dòng sông chia dăm ngã rẽ
Chờ trọn đời những chiếc bóng lang thang.

Tháng sáu như người mắc nợ trần gian
Đi và về cứ chia làm hai nửa
Nửa đi lạc như một đời đấng tử
Còn nửa nào bung mặt khóc quê hương

Tháng sáu suy tư trong ký ức đoạn trường
Để sỏi đá cũng hồi sinh thương nhớ
Để một mai sẽ không còn bờ ngõ
Khi đối diện mình trong hơi thở đời đau

Tháng sáu rồi cũng chỉ tháng sáu thôi
Những sớm mai ta khoác áo sương trời
Với ánh mắt cũng kiêu lờ im tiếng
Ta lặng ngồi khâu vá lại thời gian.

27/06/2011

Bài 18:

CÓ SỚM MAI

Có sớm mai
như giọt cà phê rơi theo quán tính
tóc pha màu nắng sớm
vẫn úa sau những đời mưa...

Có sớm mai
đám mây cỏ buồn xo
hằn lên gân lá
chút muộn phiền của mùa rơi rụng...

Có sớm mai
ngấm giọt cà phê rơi theo quán tính
như nỗi nhớ về một má môi nào
đi qua đời nhẹ hơn cả nỗi lặng im
ngấm đám cỏ cây
ồ, hóa ra còn buồn hơn chúng
trên những ngón tay
rơi rụng những hạt mầm
lặng lẽ
gieo một tiếng khóc cười.

09/04/2011

Bài 19:

MẤT NHAU TỪ THUỞ VÀO ĐỜI

Viết dăm câu thơ lạc mùa giữa chợ
Tặng con đường chập chững nắng và mưa
Thuở em che ánh nhìn tôi rất vội
Thoáng đã về giữa xứ lạ xa xôi

Tôi hóa anh chàng buôn bán nổi trôi
Giữa chợ tìm người mua củ gừng, bịch muối
Tiếng rao mỗi cứ lịm dần theo tuổi
Chỉ để nhận về muối mặn gừng cay

Chỉ riêng bàn chân rong ruổi mới hay
Tìm người mua như tìm kim đáy biển
Để một đời giữa muôn trùng dâu bể
Vẫn tiếc hoài không hái lá diêu bông

Thuở chia tay chỉ tặng cánh phượng hồng
Nên mất nhau từ cuối trang lưu bút
Chỉ còn trong tôi chiều mưa heo hút
Một bóng hình một khắc khoải đời nhau.

15/02/2011

Bài 20:

CHỜ CHI

*"mưa về trên phố năm xưa
có người cứ tiếc nên chưa đi về"*

Tặng Duy

nỗi nhớ đâu phải con mê
mà sao cứ lụy trôi về đời anh
em về năm tháng màu xanh
bên trời có kẻ năm canh lặng chờ

chờ chi một kẻ mộng mơ
cõi đời vạn lối câu thơ muôn trùng
ai hay vàng đá tương phùng
mười năm cuối bể thôi chung nỗi lòng

chờ chi cái kẻ lông ngông
ham thơ với rượu ôm dòng sông say
chờ chi cái kẻ trắng tay
mười năm xa xứ trả vay cuộc đời

chờ chi cái kẻ quên đời
ôm trăng trên mái viết lời ca dao
chờ chi cái kẻ tiêu dao
một đời chỉ biết nghêu ngao giữa trời.

26/10/2010

Bài 21:

CHO THÁNG TƯ SẮP TỚI

Tháng tư sắp tới
tôi vừa chợt quên
một lời hứa với
cội nguồn cơn mưa

tình gửi lời thưa
tôi giờ câm lặng
buồn như bia đá
chết theo tình đầu

chẳng mắt đòi nhau
tình yêu còn đó
nhưng tôi đã mất
tóc ngắn vai mềm

em bước an nhiên
tóc xanh áo tím
con đường mùa hạ
tiễn lời dạ thưa

về gian nhà xưa
cổng rào bỏ ngõ
chỗ em đứng đó
tôi lặng đứng bên

miệng khẽ gọi tên
em ngày tháng cũ
một sáng mùa thu
em tà áo trắng

bất chợt nhớ nắng
trên vai áo gầy
em tan trường muôn
lặng lẽ vòng xe

có một cậu bé
run nét mực xanh
tờ thư học trò
giỏ xe ai gửi

em có giữ lại
kỷ niệm ngần nào
tôi về xếp lại
một màu mắt thôi.

Bài 22:

NHẮN VỚI THÁNG 10

Nắng nhảy cà tung trên vai tháng mười
Lời cỏ dại như trêu đùa buổi sáng
Ly nổi nhớ nhỏ giọt vào năm tháng
Cho một người thương màu mắt cà phê

Ta và người đã cách mấy sơn khê
Chỉ yêu dấu là còn nguyên vẹn mãi
Dấu hài ngày xưa người quên để lại
Khắc một vết dài trên lối không nhau

Tháng 10 sẽ chẳng biết đau đâu
Vì còn ươm ước mơ nơi miền viễn hoặc
Tháng 10 ơi sao mãi hoài tất bật
Có bao giờ dừng lại để yêu hơn

Chỉ có nắng vẫn vẽ ngoài cà rờn
Chỉ có mưa vẫn vẽ ngoài đùa chơi
Chỉ có ly cà phê hồn nhiên đổ xuống
Một vết dài vẽ lại mắt ai nâu.

17/10/2010

Bài 23:

VÀ CƠN ĐÔNG TỚI

Cho mùa đông tới
Vừa một bàn tay
Đem vào túi áo
Rớt hột mưa bay

Ta nằm ôm giấc
Trăn trở đêm nay
Em lạnh vai gầy
Có yên cơn ngủ

Ta về phố cũ
Đường chiều ngập mưa
Thương em bước nhỏ
Lẫn giữa con đường

Mắt hút yêu thương
Mộng vàng rạn vỡ
Ta viết câu thơ
Nhặt nhòa năm tháng

Cơn mưa tháng tám
Dành tặng riêng em
Để tháng đông dài
Ta ngồi ôm rét

Nhưng ta không ghét
Dù thu hững hờ
Để lá ngẩn ngờ
Một chiều úa chết

Về tìm dấu vết
Rêu úa mái tình
Ta vội khoác lên
Ngày đông mùa vắng.

18/10/2010

Bài 24:

NGHIÊNG LY MỚI BIẾT

Chông chênh giữa con đường
Khập khiễng bước chân say
Ta về ôm mộng ảo
Em vẫn hiền như xưa!

Nỗi nhớ chực vỡ òa
Ta trong cơn ảo giác
Tiếng gió đến cửa mình
Tuông tiếng chân em lại

Ta một đời ngốc dại
Uống cạn cả cuộc tình
Rồi nghiêng ly mới biết
Ta về một mình ta

Năm tháng cứ thế qua
Những cơn say vừa tới
Nhưng sự tỉnh trong ta
Nỗi nhớ em vừa tới.

19/10/2010

Bài 25:

MƯA RƠI

(Kính tặng cậu B)

Mưa rơi trong mỗi khung đời
Làm sao cho tạnh hỡi người ly hương
Mưa rơi ướt cả mùi thương
Cho người viễn xứ vấn vương quê nhà

Mưa thấm nhiên trên mái nhà
Hong chi ký ức để mà đa đoan
Mưa rồi cũng chẳng còn ngoan
Giữa đời đen bạc chỉ toàn binh đao

Mưa ơi có hiểu vì sao
Đôi khi tôi thấy cõi nao cũng buồn
Mưa ơi rơi mãi rơi luôn
Để tôi ướt trọn nỗi buồn nhân gian.

Sài Gòn, 9/8/2020

Bài 26:

ĐOẢN KHÚC MƯA THÁNG BẢY

Đề anh đưa em về dưới cái lạnh đêm mưa
Vén tay áo mà nghe trời trở rét
Nhìn vào mắt nhau không cần phải nói
Vì ngôn từ là hơi ấm bàn tay

Hãy để anh hôn em như đêm nay
Để cảm ơn số phận chưa ngoảnh mặt
Để ta biết rồi mai đời tất bật
Ta kịp cảm trọn vẹn một yêu thương

Đề anh đưa em đi hết một con đường
Dấu khoảnh khắc nụ cười đổi bằng nước mắt
Dù gió bụi phai đi màu áo cũ
Vẫn mang về cảnh thạch thảo tinh khôi

Ta sẽ kể câu chuyện bình thường thôi
Tiếng guitar và một bài hát cũ
Em đến thăm căn phòng bao bệ bộn
Chỉ kịp xếp ân cần trên năm ngón hợp âm.

Bài 27:

LẮNG NGHE GIỌT CÀ PHÊ

Một sáng ngồi quán cà phê quen cũ
Nghe lạnh tràn giăng mắc cả tâm can
Ngoài kia mưa cứ dài như nỗi nhớ
Những ưu phiền khói thuốc xám ngày xanh

Từng giọt đặng rơi theo chiều quán tính
Phiên đường nào đâu cứu nỗi ưu tư
Điềm nhiên thế mà lòng trăm mảnh vỡ
Hương cà phê ám ảnh ánh mắt buồn

Gió vô tình lẫn vào hơi áo ấm
Chiếc guitar buồn bã những dây đồng
Nằm khô khốc bên mảng tường câm lặng
Nghe hoang vu rất thật những ưu ngùi...

Sài Gòn, 16/07/2013

Bài 28:

ÁO MỎNG ĐI VỀ NHE DÁNG MƯA

Em đi về giữa cơn mưa tháng bảy
Góc phố tôi cây không đủ che mưa
Đường ngập nước đi qua bao ngã rẽ
Những ngã tư nghe lạnh gió lạc mùa

Em đi về giữa áo mỏng che mưa
Nghe hơi giá len qua làn tóc ướt
Những hạt mưa mái hiên quen rêu bám
Đề dấu hài đọng vũng ký ức tôi

Em đi về giữa nỗi nhớ đời tôi
Mưa Sài Gòn bao mùa sao lại khác
Sao nghe lạnh len vào trong ý nghĩ
Em đi về áo mỏng lạnh không em?

Bài 29:

LỤC BÁT CHO SÀI GÒN

Sài Gòn rơi xuống cơn mưa
Cùng người ra phố vẫn chưa muốn về
Sài Gòn rơi xuống cơn mê
Giữa đời hối hả bộn bề vẫn mơ
Sài Gòn rơi xuống câu thơ
Nửa thương nhớ nửa đợi chờ tháng năm
Sài Gòn chút mộng xa xăm
Trăm lời nói cũng không bằng lặng im
Bình yên em giữ trong tim
Lời thơ có mất tình tôi vẫn còn.

Bài 30:

ĐOẢN KHÚC CỦA NGƯỜI SAY

Tôi trở lại quán quen ngồi với bóng
Góc Pasteur chỉ còn ghế và bàn
Ly bia đó có pha sương khuya rụng
Chỉ còn trăng soi một kiếp mơ hồ

Dòng sông đời bao chìm nổi hư vô
Nên lạc nhau như phận bèo trôi nổi
Trong chiêm bao đáng người về rất vội
Bỗng giật mình chỉ còn bóng với ta

Như tất cả chết cùng đêm rất thật
Một ngày qua thôi cũng đủ vui buồn
Ta cầm lại một bàn tay xưa cũ
Giọt lệ nào vừa rơi xuống đời nhau

Rồi tất cả tan đi không dấu vết
Màu phù vân vừa úa mái đầu xanh
Ta ngồi đó nghe ngao lời hát khê
Một đời say cho nhẹ một linh hồn.

Bài 31:

NỐT LẶNG CỦA BẢN MƯA HỒNG

(Tặng lớp guitar cà phê Quy)

Những ly hoa cúc đại

Gam màu heo may chỉ đủ một khuôn tranh

Khung cửa sổ và bản slow chậm

gọi lại vùng ngó ngán thời gian

Gam la thứ đi em

Bài nhạc chiều thứ bảy không cần quăng tám

không cần âm vực rộng khoe khoang

một nốt lặng như bàn tay rất khẽ

Chạm giọt cà phê

Chạm giọt mưa cây bông giấy

Chạm tâm can nổi loạn rất người

Bên ngoài nắng không hồng như bài hát
Đời bạc như mái tóc
Thôi kệ đi em, cung đô trường, điệu slow và giọng
khàn vì thuốc lá
Cùng ta lãng với “Mưa hồng”.

Sài Gòn, 16/10/2012

Bài 32:

Thơ vui: CHÀO CƠM SƯỜN

Xin mời nhau đĩa cơm sườn
Xong thì trà đá chanh đường tiếp sau
Tóc xanh dù có nhuộm màu
Thì anh nhớ hẹn rủ tui nhuộm cùng

Xin mời nhau giữa lúc này
Có ly phê đá ngó xe tà tà
Vé số cứ bán lãn la
Bên quán quen có bóng ta bên người

Xin xếp bài giữa bàn tay
Tiến lên xập xám phơi bày ngón con
Thưa rằng đừng đánh con con
Thua lớn một bận sẽ còn nhớ nhau

Xin mời nhau giữa làn môi
Điếu mèo hay ngựa khóc đời hero
Thưa rằng banh bóng xin kham
Tài sừu bất tuyệt xin làm thầu banh

Xin chào anh giữa bụi đây
Nhìn xa tôi đã thấy anh ngoắc vào
Hỏi rằng: nhậu ở nơi đâu
Thưa rằng: tôi nhậu rất lâu về mà

Hỏi rằng: từ bước chân ra
Đã bị nhắc nhở là về sớm nha
Thưa rằng: nói nữa là sai
Bạn nhậu đương đợi bước ai đi vào

Hỏi rằng: đi nhậu ai bao
Sá gì vài lít mà không trả dùm
Thưa rằng: tạm biệt hôm nay
Là hẹn tái ngộ ngày mai cơm sườn.

***

Ngẩng mặt lên trời tay cầm rượu
Đổ đầy dẫu vết thối chờ nhau
Em đi để trầu nhớ cau
Hoa khế chín rụng còn đau đông dài.

Sài Gòn, 16/8/2020

NHẬN ĐỊNH VỀ THƠ BÙI HOÀNG LINH

Tác giả Bùi Hoàng Linh bén duyên với văn chương khi còn đang học phổ thông tại Trường Quốc Học Huế. Thơ Bùi Hoàng Linh giàu cảm xúc bởi sự chân thành khi thể hiện thành công những cảm hứng trữ tình có đan xen tự sự, nhiều suy ngẫm chiêm nghiệm. Thơ anh còn có những câu mang ít nhiều trào lộng thâm trầm đôi khi hóm hỉnh nhưng chua chát, ẩn chứa một nụ cười buồn đâu đó trong vần thơ. Ngôn ngữ thơ hàm súc, giàu hình tượng. Đến nay anh đã có nhiều thi phẩm đăng trên các trang web vanchuongviet.org; vandanviet.com; haibogiay.net; vanchuongphuongnam.vn; art2all.net và Báo Thanh Niên. Tập thơ **LỜI THƯƠNG GỬI HUẾ** in chung với mẹ của tác giả, nxb Thuận Hóa, tháng 11/2020. Góp mặt trong Tác phẩm văn xuôi **SÀI GÒN THÀNH PHỐ TÔI YÊU** do Báo Thanh Niên tuyển chọn những bài viết hay nhất về Sài Gòn, nxb Hồng Đức 2020. Thơ anh đã sớm nhận được sự yêu mến đón đọc của nhiều độc giả.

1. Giới thiệu vài nét về tác giả Bùi Hoàng Linh.

Anh sinh năm 1985 tại thành phố Huế. Tốt nghiệp Trung học cơ sở với số điểm các môn tự nhiên

khá cao nên được trường Nguyễn Huệ-Thành Nội Huế xếp vào lớp chọn ban A. Nhưng anh lại thi đậu vào chuyên văn trường Quốc Học Huế với dự định là sẽ thi vào trường báo chí. Nhưng đến năm lớp 11 thì niềm yêu thích kiến trúc lại hấp dẫn anh hơn. Thế là anh ôn luyện hai năm cho dự định mới này và đã đạt ý nguyện, thi đậu vào trường ĐH Kiến trúc TP Hồ Chí Minh khóa 2004-2009. Bây giờ nghề nghiệp chính của anh là Thiết kế công trình, sinh sống tại TP Hồ Chí Minh. Ngoài thời gian cho công việc thì anh vẫn đến với văn chương như là niềm vui làm cho cuộc sống tinh thần thêm phong phú. Văn chương xem ra thì không liên quan gì đến nghề nghiệp của anh nhưng có đấy- anh chia sẻ, văn chương giúp cho người Kiến Trúc Sư như anh có vốn từ phong phú để diễn đạt, thuận lợi cho việc thuyết trình những bản vẽ của mình hoặc khi dịch những thông tin từ tiếng Anh qua tiếng Việt (thời kỳ anh làm việc cho một công ty của Tây Ban Nha) có chút văn chương thì dịch câu kéo cũng hay hơn, diễn đạt thuận lợi có sức thuyết phục hơn trong cuộc sống cũng như trong công việc.

2. Hồn thơ Bùi Hoàng Linh giàu xúc cảm, lãng mạn và có chút triết luận nhẹ nhàng.

Bùi Hoàng Linh tỏ ra biết chắt lọc cảm xúc và rất có kỹ thuật trong cách lập tứ, gieo vần, lựa chọn thi liệu, thi ảnh để đưa vào thơ rất biểu cảm. Ngôn từ rất có giá trị biểu đạt cao. Có sự kết hợp hài hòa cân đối giữa ý và nhạc làm nên những vần thơ rất lôi cuốn

người đọc. Đặc biệt cách dùng từ độc đáo khi kết hợp những danh từ, tính từ trừu tượng và cụ thể “nỗi nhớ- bàn tay” “ký ức- rêu xanh” rất sinh động và biểu cảm.

*“Ta trở về trong nỗi nhớ bàn tay
 Những ký ức rêu xanh vừa thức dậy
 Dòng sông lặng lưu hình tà áo cũ
 Em qua cầu trong buổi sớm mờ sương”*

(Tóc trắng)

Ngày vẫn đi theo tiếng gọi thời gian, sự vật biến thiên vẫn không ngừng thay đổi. Nhưng tình đời, tình người, tình đôi lứa vẫn đồng hành với niềm vui và nỗi buồn. Hạnh phúc và khổ đau, hẹn thề và nuôi tiếc. Cuộc sống vốn thế, tình yêu vốn thế! Tác giả sử dụng các biện pháp nghệ thuật nhân hóa “ngày tháng gọi lời tự tình của đá”. Dùng điệp từ “nhật” bên cạnh các từ chỉ những ý niệm nhằm cụ thể hóa những khái niệm trừu tượng: thời gian, dấu hài, lời tình tự... làm cho hình tượng thơ trở nên độc đáo, hấp dẫn.

*“Ngày tháng gọi lời tự tình của đá
 Mùa rêu xanh cũng ủa giấc mơ người
 Ta nhật lấy thời gian trong ngón lệ
 Dâng cho người nuôi tiếc một cơn mê”*

Cuộc sống đôi khi không thể đều như ý, nên có những điều khi ta nhận ra cũng đã trễ mất rồi, giọng thơ chùng xuống, man mác buồn. Có chút gì nuôi tiếc ở đây. Ta chỉ còn biết lưu lại những khoảnh khắc đẹp, nên thơ trong tâm tưởng. Để thấy rằng có những điều

bây giờ là dĩ vãng nhưng không dễ quên. Ở khổ thơ này tác giả dùng những từ chỉ màu sắc: “Cỏ biếc, sim tím” làm cho câu thơ có thi ảnh rất độc đáo. Các danh từ, tính từ, và động từ được chọn lọc và đặt đúng chỗ, Bùi Hoàng Linh đã đem đến cho độc giả những câu thơ hay!

*“ Ngày tháng gọi lời tự tình đã muộn
Ga tàu đêm không hứa hẹn người về
Ta nhật lại dấu hài trên cỏ biếc
Dâng màu sim cho tím vạt áo người*

*Ngày tháng gọi lời tự tình nào mới
Bên kia trời hò hẹn một cuộc yêu
Ta nhật lại lời tự tình riêng cũ
Chẳng còn gì nhưng cũng chẳng thể quên”.*

(Ngày tháng nào)

Tác giả rất thành công khi sử dụng điệp từ, điệp ngữ nhằm nhấn mạnh, tạo ấn tượng để gửi gắm tình ý trong thơ.

*“Đền em cả vui buồn năm tháng
Cả giận hờn thương nhớ của ngày mưa
Đền em đó cả thời quên và nhớ
Cũng bồi hồi khi chạm phải bờ vai”*

(Đền em)

*“Em có nghe những ngày trời trở chứng
Ngọn gió mùa trôi những dấu phiêu phai
Em có nghe lá buông lời tình tự*

Trên vai em nũng nịu giọt sương mềm”

(Em có nghe)

Về hình thức nghệ thuật, tác giả tỏ ra rất thành thạo khi lập tứ gieo vần ở tất cả các thể thơ: Thơ lục bát, thơ ngũ ngôn, thơ thất ngôn, thơ bát ngôn và cả ở thơ tự do.

Chúng ta hãy đọc một đoạn thơ tự do của anh. Ở thể thơ này Bùi Hoàng Linh đã kết hợp kể và tả, diễn tả một cách tự nhiên bằng ngôn ngữ bình dị, mang hơi thở của cuộc sống hiện thực, đan xen một cách hài hòa giữa cảm hứng tự sự và cảm hứng trữ tình để có những vần thơ tâm đắc.

*“Về đâu đó giấc mơ tôi
sẽ chẳng về đâu cả
nếu ta luôn chọn lựa bằng lý trí
bởi có những khoảnh khắc
ta cần cảm xúc dẫn đi ...
đi đâu
đi đến giấc mơ và biến nó thành hiện thực.*

(Về đâu đó giấc mơ tôi)

Tác giả sử dụng các biện pháp nghệ thuật: câu hỏi tu từ (Xuống phố với tôi không?, dùng điệp từ (Có), phương pháp liệt kê: Có chiếc xe đạp, mặt đường quen, bàn tay gò ghè... kết hợp gợi kể và tả chân như một lời tâm tình gần gũi với cuộc sống đời thường để có những câu thơ rất đời chân thành như thế!

“Xuống phố với tôi không

*Tôi có ngày cuối tuần bình yên
Có chiếc xe đạp cà tàng trật xích*

*Có mặt đường quen cũ màu cỏ tích
Có hàm râu bỏ quên trên gương mặt
Có bàn tay gồ ghề những cục chai ...”*

(Chia cho em một đời tôi)

Những kỷ niệm của một thời áo trắng thật trong trẻo, dẫu nghèo mà vui. Trong giai đoạn lịch sử ấy chỉ có thể mà thôi! Vật chất có thể khiêm khuyết nhưng tình yêu thì vẫn tròn đầy một thời hoa mộng. Mỗi một hình ảnh, một ngôn từ xuất hiện có sức gọi lên trong tâm hồn người đọc một trường liên tưởng về một quãng đời học sinh dẫu khôn khó nhưng tươi đẹp của những năm tháng đất nước vừa thoát ra khỏi thời kỳ bao cấp.

*“Phố dễ thương phải không anh
Em đổi cả những tháng năm đi qua
Đế ngòì trên chiếc xe đạp cũ
Chở em trong ký ức thưở cấp III
Em lại cười khúc khích trên lưng
(...)*

*Năm tháng đi qua
sẽ cùng em xuống phố
tóc có trắng như màu mây
áo úa nhàu phai cũ
vẫn còn bàn tay thô ráp
để nắm một bàn tay*

giữa những lối đi về.”

(Chia cho em một đời tôi)

Nghệ thuật gọi nhiều hơn tả, ít lời, nhiều ý, tạo nên tính hàm súc cần có trong thi ca. Chữ dùng có nhiều sáng tạo, mỗi một hình ảnh ẩn dụ mang ý nghĩa tượng trưng, tạo ra những câu thơ hay.

*“Tôi quay cuồng thao thiết giữa cơn mưa
Khi ngậm ngùi những dòng thơ độc cảm
Trên ngón tay hao gầy giấc mơ cũ
Sáng mai kia ngồi đếm những chuyện buồn”*

(Tháng Năm mưa)

Tác giả dùng những cụm từ “miền phủ đệ”, “rêu úa mái thời gian” gọi lên một kinh thành cổ kính, những lăng tẩm đền đài của cố đô Huế thân yêu! Nơi đây tác giả đã sinh ra và lớn lên nhưng sắp phải chia tay vì sự nghiệp học hành, công tác ...ở một thành phố khác. Những lời tâm tình tác giả gửi gắm tình cảm sâu sắc với quê nhà qua những câu thơ bình dị mà dạt dào cảm xúc.

*“mai xa miền phủ đệ
rêu úa mái thời gian
dòng sông lười biếng chảy
con đường vắng người quen”*

(Miền rêu phủ)

Mỗi năm một lần, đến mùa tảo mộ, người còn sống chăm chút, sửa sang, nhang khói cho mộ phần

của tổ tiên. Lòng tác giả trào dâng một niềm xúc cảm thể hiện qua những vần thơ trữ tình đầy liên tưởng thi vị. Quá khứ, hiện tại chợt đồng hiện trong không gian thơ, thoáng chút ngậm ngùi vì thời gian trôi nhanh như vó câu qua cửa mà đời người thật hữu hạn. Những biện pháp tu từ, ẩn dụ, hoán dụ, so sánh, nhân hóa, ví von, được tác giả sử dụng để sáng tạo ra những vần thơ ước lệ, trữ tình, hình tượng, giàu thi ảnh và nhạc tính. Hàm ẩn trong đó tấm lòng bùi ngùi nhớ thương của hậu sinh- con cháu đối với tiền nhân rất tha thiết bồi hồi.

*“Lối ta về cảm mưa tồ quá khứ
Tranh thời gian tóc trắng lẫn chân chim
Vừa mới nằm nôi trong lời ca dao quê cũ
Bỗng một chiều ta lặng nhớ tiền thân”.*

(Lời người tảo mộ)

*“Những tờ lịch đưa thời gian đi mất
Mây chiều nay lặng lẽ kéo mùa về
Én chưa đến nhưng bên ngày nắng ấm
Em gieo xuân trong đáy mắt phố gầy”*

(Lời của phố cuối năm)

Tác giả Bùi Hoàng Linh còn rất trẻ, vốn sống chưa nhiều song anh có những câu thơ đầy suy tư chiêm nghiệm. Anh gửi gắm vào thơ một chút triết luận nhẹ nhàng. Đời người nếm trải hạnh phúc và cũng có khổ

đau như vốn lẽ công bằng của Thượng đế không cho ai một lúc mà nhiều thứ.

*“Như tiền thân trả giá thuở nguyên sơ
Cũng chia cắt bội bạc nhau từ đó
Nhưng có hề chi Thượng đế của ta ơi
Yêu rồi đau-cái giá làm một con Người”.*
(Tự tình kẻ tội đồ)

Đây là những vần thơ ký thác nỗi niềm, tác giả sử dụng thành công biện pháp nhân hóa, tạo nên những câu thơ hay, sinh động và ấn tượng.

*“Tháng sáu như người mắc nợ trần gian
Đi và về cứ chia làm hai nửa
Nửa đi lạc như một đời dăng tử
Còn nửa nào bung mặt khóc quê hương”*
(Tháng sáu ngồi khâu vá thời gian)

Còn nhiều nữa những câu thơ hay rất lôi cuốn giới thiệu đến bạn đọc yêu thơ. Có những câu thơ đọc lên đã thấy hay nhưng có những câu đọc kỹ sẽ thấy quý bởi ý tưởng đẹp, cảm hứng và ngôn ngữ thơ độc đáo. Cấu trúc thơ có bài theo chính thể, gieo vần đối thanh một cách linh hoạt và khéo léo. Có bài thơ tự do biến hóa như một phức điệu đa thanh, đa âm mà ở đó chất trữ tình cũng thấm đẫm dư ba mang phong cách sáng tạo riêng của tác giả. Thơ Bùi Hoàng Linh có sự kết hợp giữ bút pháp hiện thực với bút pháp lãng mạn tạo nên những vần thơ hay giàu chất trữ tình, tự sự và giàu cảm xúc với những thi ảnh bình dị mà rung động

lòng người. Giọng thơ tâm tình đậm thắm, tha thiết yêu đời, yêu cuộc sống.

Chúc cho tác giả sức khỏe, luôn thành công trong công việc chuyên môn và tiếp tục có những sáng tác mới trong nghệ thuật thi ca.

Sài Gòn ngày 23/9/2020

Hoàng Thị Bích Hà

PHỤ LỤC

Chờ mong

Nhạc: NGUYỄN TRỌNG QUÝ
Thơ: BÍCH HẠ

Tha thiết

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). It consists of ten staves of music with Vietnamese lyrics underneath. The lyrics are: "Giữ lại Huế những mong chờ hẹn ước và bao nhớ / Giữ lại Huế những vui buồn thương ấy chuyện tình chúng / nhưng chắt chũa tháng năm dài nhớ Hương giang ôm ấp bao kỷ / ta năm tháng vẫn chưa nhòa đã yêu nhau trót giữ câu ước... / niệm mượn gió mây ngàn khuấy khỏa nỗi chờ / mong. Em đôi hờn mà giấu kín trong lòng nỗi nhớ / mong em cất giữ bấy lâu yêu rất nhiều và thương mà ghét / nữa anh hứa bao lần rồi biến biệt nơi mô. Em đôi / hờn người có biết hay chẳng để trong em héo hắt nỗi mong / chờ anh chưa về ngày dài thêm nỗi nhớ anh hãy quay / về với Huế và em. ...hẹn đẹp tình tơ / vương thương nhớ nhớ nhau hoài." The score includes dynamic markings such as *Tha thiết*, *To Coda*, *D.C. al Coda*, and *Coda*.

Giữ lại Huế những mong chờ hẹn ước và bao nhớ
Giữ lại Huế những vui buồn thương ấy chuyện tình chúng
nhưng chắt chũa tháng năm dài nhớ Hương giang ôm ấp bao kỷ
ta năm tháng vẫn chưa nhòa đã yêu nhau trót giữ câu ước...
niệm mượn gió mây ngàn khuấy khỏa nỗi chờ
mong. Em đôi hờn mà giấu kín trong lòng nỗi nhớ
mong em cất giữ bấy lâu yêu rất nhiều và thương mà ghét
nữa anh hứa bao lần rồi biến biệt nơi mô. Em đôi
hờn người có biết hay chẳng để trong em héo hắt nỗi mong
chờ anh chưa về ngày dài thêm nỗi nhớ anh hãy quay
về với Huế và em. ...hẹn đẹp tình tơ
vương thương nhớ nhớ nhau hoài.

CHÚT HƯƠNG XƯA

Nhạc. PHẠM MINH THUẬN

Thơ. HOÀNG THỊ BÍCH HÀ

Vừa phải. Tình cảm.

The musical score is written in a single system with ten staves. It begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 4/4 time signature. The melody is simple and lyrical, with lyrics written below the notes. The lyrics are in Vietnamese and describe a nostalgic scene of a woman waiting for a man who has left. The score ends with a double bar line and a fermata over the final note.

Anh nhớ về thăm Huế mình một bữa. Mẹ Huế
chờ trông những đứa con xa. Chút hương xưa chắc cũng còn lưu dấu. Những ngót
ngày nhẹ ở trong tim. Tháng ba về dịu dàng hoa xoan
tím. Trên ngõ nhà em, anh còn nhớ không anh? Đờng đời trôi và biển thiên đầu
bể. Lạc nhau rồi em lặng lẽ sang sông. Em biết anh
còn nặng gánh phong trần. Phiêu bồng đời mưa gió. Mối tình đầu
đời, người ơi chưa kịp ngộ. Thì trách chi năm tháng ấy đại khờ.
Chút hương xưa anh còn nhớ gì không? Đời đầu bể nổi trôi bao gánh
nặng. Trăm năm sau gửi trọn miền ký ức. Mối duyên đầu
Rall ...
năm tháng ấy sao quên...

HOA KHÉ TÍM

Thơ: Bích Hà

Nhạc: Trần Hồng Tâm

The image shows a musical score for the song "HOA KHÉ TÍM". It features ten staves of music in a 4/4 time signature. The lyrics are written in Vietnamese and are placed below the corresponding musical staves. The lyrics describe a nostalgic memory of a person from Huế, mentioning the falling of "hoa khế" (a type of fruit) and the emotional connection between the characters. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings like "s" (piano) and "f" (forte).

Anh còn nhớ bao lâu chưa về Huế Còn nhớ tên khu phố nhỏ ngày xưa Nhớ xóm
cũ mùa này hoa khế rụng Có rụng rức buồn thương nhớ bóng hình ai Em vẫn
nhớ mỗi lần hoa khế rụng Thương cánh hoa tàn em đem ép trang thơ Bóng khế
ép và tình yêu mới chớm Trao anh về trong những buổi đón đưa Hoa khế
giữ không tàn theo ngày tháng Nhưng tình ta theo cánh gió chia lìa Anh rời quê không lời từ
biệt Hoa khế cũng buồn em không lưu giữ mà chỉ Con gái lớn như hoa vừa hé
nụ Chuyện trăm năm vâng ý của song thân Em sang sông ngoài nhìn chùm hoa
khế Chân bước theo chồng thăm từ tạ mỗi tình xưa

Trần Hồng Tâm, 17-02-2019

Nhẹ nhàng

HUẾ VÀ MƯA

Nhạc và lời: Trần Hồng Tâm

Em là nắng rất riêng là của Huế Cho má hồng thơm hai tiếng dạ
thưa Tôi xa quê cứ nhớ mãi chưa vừa Cái giọng nói mười thương lưu luyến
nở Trời tháng mấy làm mưa bong bóng vỡ Phố Huế buồn giăng bốn ngò Đông
Ba Cho tôi đưa em về qua Vỹ Dạ Mưa ướt ngoài trời mà nắng trong
tim Ôi những cơn mưa của Huế đi tìm Một bóng mắt đợi chờ sau song cửa Những nhớ
nhung như than hồng rực lửa Cho môi tan thắm ngọt nụ hôn chờ Em và tôi biết chi ngày tan
vỡ Cũ hẹn hò mơ ước chuyện dài lâu Sẽ trăm năm cho đến bạc mái đầu Như dòng
chảy sông Hương hoài vô tận Ta đã lạc nhau bên đời lặn đạn Xa quá
lâu rồi chuyện cũ ngày xưa Hôm nay tôi về Huế mưa nhiều bữa Mưa lạnh
ngoài trời thương quá mưa xưa

Hồng Tâm, 30-10-2018

Mắc nợ mùa đông

Thơ : Bích Hà

Phổ nhạc : Nguyễn Quốc Đông

Bolero Lente

The musical score is written in 4/4 time with a key signature of one sharp (F#). It consists of ten staves of music with Vietnamese lyrics underneath. The score includes various musical notations such as triplets, first and second endings, and dynamic markings. The lyrics are as follows:

1. Em muốn mượn cả mây trời thôn Vị Đất vẫn
2. Em muốn mượn cả mây trời Núi Ngự Đất vẫn
thơ gửi đến riêng anh Vẫn thơ em dệt cả mùa
đông năm ấy anh ơi! Ngày đời ta cùng giữ nước
đóng đém Gom tất cả những niềm thương nỗi nhớ (2. Em)
lên cùng họa vẫn thơ Xứ niệm xưa rồi như mới hôm
qua Em vẫn đây mà anh giờ xa vắng Đường Thành
Nói một mình em lẻ bước Nhớ người
xưa thương tiếc cả mùa đông bước Một mùa
đông không thể quên anh

NẾU KHÔNG CÒN THƠ EM

nhạc và lời: Trần Hồng Tâm

Nhẹ nhàng

Nếu ngày mai em không làm thơ nữa face sẽ buồn thiếu thiếu một cái
chi Một nụ cười đôi dòng thơ tri kỷ Kể chuyện tình ai đó với sông
Hương Chi là mây bên trời xa ngắt ngưỡng Chút mưa thu dịu dịu cánh chim
ngày Mò hạn kỳ để ta gặp nhau đây Lời tri kỷ đời đưa tay rộng
lượng Đừng bỏ thơ để ta còn từng sớm Uống cà phê mắt tìm những dòng
face Nghe em kể bao buồn vui ngoài ấy Được nhớ quê nhà tìm chút xa
xưa Cứ mắt ngơ và làm thơ từng bữa Viết chuyện tình thương nhớ thơ xa
xôi Cho ta mơ thấy Huế minh nguồn cội Mới hôm nào còn như tuổi hai

mười

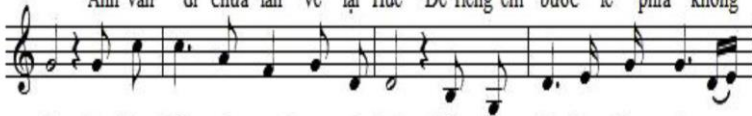
THT 24-10-2018

NGƯỜI XA

Ý thơ: Hoàng Thị Bích Hà
Nhạc: Trần Hồng Tâm

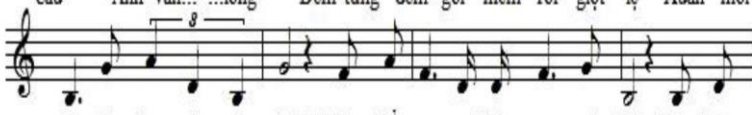
Em biết anh cánh chim trời viễn xứ Là mây bay chưa định hướng tương
Anh vẫn đi chưa lần về lại Huế Để riêng em bước lẻ phía không

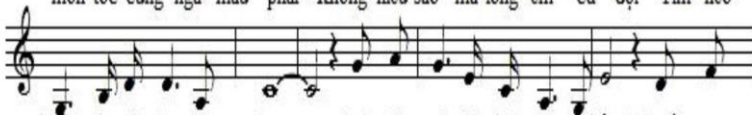
lại Dạ héo hắt ngóng người xa trở lại Bốn mùa đi theo bóng nước qua
anh Chiều bằng khung phôi sầu nghe lạnh lạnh Người về không mà tiếc nuối cả

câu Anh vẫn... ..lòng Đêm từng đêm gối mềm rơi giọt lệ Xuân môi

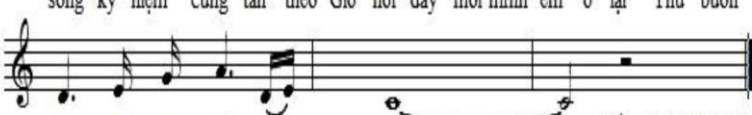
mòn tóc cũng ngả màu phai Không hiểu sao mà lòng em cứ đợi Tim héo

buồn như lá úa mùa thu Anh hơi anh chút tình giờ lỡ bên Thuyền sang

sông kỷ niệm cũng tan theo Giờ nơi đây mỗi mình em ở lại Thu buồn

theo năm tháng cố quên dần

Đông Nai, 19-07-2019

TRẢ LẠI NGÀY XƯA

Thơ: Bích Hà

Nhạc: Trần Hồng Tâm

Em biết tình ta chứ là dĩ vãng Đong tro tàn nhắc lại làm chi Ước mong
xưa ngỡ đâu hư ảo Cảnh phượng hồng loan phụng trâu cay Hết rồi người
oi mộng tàn đêm xuân Duyên ta chứ lỡ câu ai ân Lỡ đã vãng chứ còn mô
nửa Thôi hết rồi hai nửa vãng trắng Giờ gặp nhau ta thành xa lạ Khi trong
lôngcanh cảnh mới duyên xưa Thôi thể thôi tình ta đời ngã Nỗi buồn nào rồi cùng phôi
phai Thu về chiều nay Buồn nào ai hay Trái tim này chết kể từ
đây Người yêu ơi từ nay duyên nợ Thôi cùng đánh trả lại trăng sao

Đồng Nai, 31-08-2019

MỤC LỤC

PHẦN 1: THƠ HOÀNG THỊ BÍCH HÀ

Lời thương gửi Huế	7
Gởi tặng người xa Huế.....	10
Gửi Huế cho anh	12
Sáng ni nghe bão về ngoài nó!.....	14
Chút hương xưa	15
Mưa Huế.....	16
Nhỏ vẫn rúa!.....	17
Em không là Tôn Nữ.....	18
Hồn Huế	20
Nói với mình những ngày tháng xa xưa	22
Hương vị quê nhà	23
Huế nhớ người xa	26
Dịu dàng màu tím Huế	27
Gửi người viễn xứ	29
Răng mà nhớ Huế?	31
Về thăm Huế!	32
Tạm biệt Huế thương!.....	34
Tắc lòng gửi lại	35
Xa rồi!.....	37
Huế vào thu	38
Chiều thu ấy	40
Nhớ Huế!	41
Mưa Sài Gòn... nhớ Huế!.....	43

Cà phê nơi quán vắng	44
Lương quán, Nguyệt Biểu thương!	45
Mây và gió ⁽¹⁾	47
Mây và gió ⁽²⁾	48
Em đã rời xa Huế	49
Hoa buổi của ngày xưa.....	50
Người có biết !	51
Dốc tình	53
Bắt đền	54
Em muốn hỏi	56
Vì sao ta xa nhau?.....	58
Hương yêu ngày cũ	59
Vọng Cảnh chiều thu.....	61
Đôi Thiên An một chiều hè.....	62
Bài thơ gửi lại ban mê.....	64
Ban mê buổi ấy!	66
Ai người trong mộng?	67
Lãng tử Ngự Bình	68
Ký ức màu hoa phượng	69
Không lẽ	71
Con đường và thi sỹ	72
Câu chuyện mẹ và anh	74
Khoảng lặng	76
Sau chiếc cổng.....	77
Hoài niệm	78

Gửi Long Xuyên	79
Chùm thơ: Không đề	80
Bạn hãy tin: Có tình yêu vĩnh cửu!.....	81
Chùm thơ: Tứ tuyệt chào thu	83
Ai người tri kỷ?.....	84
"Cần Thơ gạo trắng nước trong"	85
Lời chào tạm biệt	87
Xin hãy quên !	89
Chung tình có hay không?	92
Say !	93
Tết lại về!.....	94
Xin lỗi bạn đọc!.....	95
Em không có lỗi.....	96

PHẦN 2: THƠ BÙI HOÀNG LINH

Tóc trắng	99
Miền rêu phủ	100
Ngày tháng nào?	101
Tháng năm mưa	102
Đến em.....	103
Em có nghe?	105
Về đâu đó giấc mơ tôi?.....	106
Chia cho em một đời tôi.....	109
Trò chuyện với sắc màu	111
Lời người tảo mộ.....	113
Lời của phố cuối năm	114

Tự tình kẻ tội đồ.....	115
Đoản khúc 1	117
Phố triển lãm nỗi buồn	118
Dưới giàn hoa giấy.....	120
Miền yêu thương.....	122
Tháng sáu ngổi khâu vá thời gian	124
Có sớm mai	126
Mất nhau từ thuở vào đời.....	127
Chờ chi	128
Cho tháng tư sắp tới	129
Nhắn với tháng 10	131
Và cơn đông tới	132
Nghiêng ly mới biết.....	134
Mưa rơi	135
Đoản khúc mưa tháng bảy	136
Lắng nghe giọt cà phê.....	137
Áo mỏng đi về nhẹ dáng mưa	138
Lục bát cho Sài Gòn	139
Đoản khúc của người say	140
Nốt lặng của bản mưa hồng	141
Thơ vui: Chào cơn sườn	143
Nhận định về thơ Bùi Hoàng Linh	145

PHỤ LỤC

THÔNG TIN CÁ NHÂN

Tác giả: Bích Hà

Tên đầy đủ: Hoàng Thị Bích Hà - Tuổi Quý Mão

Cử nhân Ngữ văn ĐHSP Huế - Sinh sống tại Huế

Nơi cư trú hiện nay: TP Hồ Chí Minh

Địa chỉ Email: habich1963@gmail.com

Đã xuất bản:

- Thơ: MẮC NỢ MÙA ĐÔNG
(Nxb Thuận Hóa, tháng 10/2018)
- Thơ: CÓ MỘT MÙA ĐÔNG
(Nxb Thuận Hóa, tháng 5/2018)
- BÌNH LUẬN VĂN HỌC
(Nxb Thuận Hóa, tháng 6/2019)
- Thơ: ĐỪNG VÍ EM LÀ TIA NẮNG
(Nxb Thuận Hóa, tháng 7/2019)
- Thơ : MIỀN XỬA DỊU NGỌT
(Nxb Thuận Hóa, tháng 7/2019)
- Thơ : NẸO VỀ TRÊN ĐỐC NHỚ
(Nxb Thuận Hóa, tháng 8/2020)

Góp mặt trong các tác phẩm:

- Thơ; HUẾ TÌNH THỞ- hội thơ Hương Giang
(Nxb Thuận Hóa tháng 01/2018)
- TẢN HOÀI DẠ VỮ-TRI ÂM ĐỜI GỌI
(Nxb Hội nhà văn, tháng 8/2018)
- Thơ MAI VĂN HOAN,
(Nxb Thuận Hóa, tháng 4/2019)

- “CỬA TIN GỌI MỘT CHÚT NÀY” tập 2-*Chi hội Kiều học VN tại BBT, Tháng 9/2020*
- “CỬA TIN GỌI MỘT CHÚT NÀY” tập 4 -*Chi hội Kiều học VN tại BBT, Tháng 11/2018*
- HUẾ TRONG TIM TÔI - Hoàng Uy Di,
(*Nxb Thuận Hóa, Tháng 9/2018*)
- CÁNH PHƯỢNG NGÀY XƯA- Hoàng Trọng Bằng,
(*Nxb Thuận Hóa, Tháng 4/2019*)
- TÌNH THƠ CHO HUẾ - Trần Hồng Tâm
(*Nxb Thuận Hóa, tháng 8/2018*)
- HUẾ VÀ EM- Trần Hồng Tâm
(*Nxb Thuận Hóa, Tháng 01/2019*)
- CHÚT GÌ CHO HUẾ- Hồ Bê,
(*Nxb Thuận Hóa, tháng 8/2020*)
- LỖ CHUYẾN ĐÒ CHIỀU- Hồ Bê
(*Nxb Thuận Hóa tháng 12/2020*)
- HOA VÀNG TRÊN AÓ XANH - Nguyễn Bình,
(*Nxb Hội nhà văn, tháng 03/2020*)

Sắp xuất bản:

- BÌNH LUẬN VĂN HỌC Tập II
- Thơ: LỜI THƯƠNG GỬI HUẾ
- Thơ: LÃNG TỬ NGỰ BÌNH
- Thơ: VỀ LẠI VỚI NÔNG NÀN
- ĐỘI NGƯỜI VỀ GHÉP NỐT NỬA VĂN THƠ
- Nhận định văn học: TẦN HOÀI DẠ VỮ- CUỘC ĐỜI VÀ VĂN NGHIỆP.

LỜI THƯƠNG GỬI HUẾ

NHÀ XUẤT BẢN THUẬN HÓA

33 Chu Văn An - Huế

ĐT: 0234.3933264 - 3933429

Fax: 0234.3848345

Email: nxbthuanhoa@yahoo.com.vn

*****

Chịu trách nhiệm xuất bản:

TS. NGUYỄN DUY TỜ

Biên tập:

Nguyễn Thị Thế

Trình bày:

Linh Giang

Bìa:

Quý Nam

Sửa bản in:

Hoàng Thị Bích Hà

In 500 cuốn, khổ 13 x 20,5cm tại Công ty TNHH In Huế, 51A Minh Mạng,
TP. Huế. Số đăng ký KHXB: 3447-2020/CXBIPH/9-83/ThuH.

Quyết định XB số: 128/QĐ-NXBTH cấp ngày 17/9/2020.

ISBN: 978-604-959-712-1. In xong và nộp lưu chiểu tháng 11 năm 2020